

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

2547 *Reial decret llei 2/2026, de 3 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents per afrontar situacions de vulnerabilitat social, en matèria tributària i relatives als recursos dels sistemes de finançament territorial.*

I

Des que ha començat l'any 2022, s'ha aprovat un total de nou paquets d'accions i mesures que han perseguit mitigar l'impacte i les conseqüències que la invasió de Rússia a Ucraïna està tenint a Espanya. Aquestes polítiques públiques han previst tant mesures normatives com no normatives, que s'han anat adaptant a l'evolució de la situació econòmica i social per la qual ha passat durant aquests anys el nostre país.

El primer conjunt d'actuacions es va abordar per mitjà del Reial decret llei 6/2022, de 29 de març, pel qual s'adopten mesures urgents en el marc del Pla nacional de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, que tenia com a premisses fonamentals la contenció de l'evolució dels preus de l'energia que va impactar de ple en la ciutadania i les empreses, juntament amb el suport públic decidit als sectors més afectats pel conflicte bèl·lic i als col·lectius més vulnerables. Entre altres mesures, es van reduir impostos en l'àmbit elèctric, es va establir una bonificació al preu dels carburants i es va reforçar l'escut social per protegir els més vulnerables.

Posteriorment, mitjançant el Reial decret llei 10/2022, de 13 de maig, pel qual s'estableix amb caràcter temporal un mecanisme d'ajust de costos de producció per a la reducció del preu de l'electricitat en el mercat majorista, es va aprovar un mecanisme d'ajust de costos de producció per a la reducció del preu de l'electricitat en el mercat majorista. L'anomenat «mecanisme ibèric» es va traduir en una disminució notable dels costos de l'electricitat a Espanya i Portugal, i així va salvaguardar dels efectes més nocius de la guerra en l'economia i en el conjunt de la societat.

Un segon paquet d'actuacions es va aprovar per mitjà del Reial decret llei 11/2022, de 25 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures per respondre a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra a Ucraïna, per fer front a situacions de vulnerabilitat social i econòmica, i per a la recuperació econòmica i social de l'illa de La Palma.

Amb aquest segon bloc de mesures es va donar continuïtat a les mesures temporals principals per reduir els preus de l'energia i la inflació i protegir els col·lectius més vulnerables, incloses en el primer paquet d'ajudes. Així mateix, s'hi van incorporar noves mesures addicionals, com ara la congelació del preu de la bombona de butà o la subvenció de fins a un 30 % dels títols de transport multiviatge de transport públic.

La persistència del conflicte bèl·lic entre Rússia i Ucraïna va propiciar que s'aprovés durant el període estival d'aquest any el Reial decret llei 14/2022, d'1 d'agost, de mesures de sostenibilitat econòmica en l'àmbit del transport, en matèria de beques i ajudes a l'estudi, així com de mesures d'estalvi, eficiència energètica i de reducció de la dependència energètica del gas natural, impulsor d'un elenc de mesures orientades a promoure l'estalvi energètic, de les quals destaca, entre d'altres, la gratuïtat del transport públic de mitjana distància i l'increment d'ajudes directes per al transport.

El paquet de mesures següent es va adoptar gràcies al Reial decret llei 17/2022, de 20 de setembre, pel qual s'adopten mesures urgents en l'àmbit de l'energia, en l'aplicació del règim retributiu a les instal·lacions de cogeneració i es redueix temporalment el tipus de l'impost sobre el valor afegit (IVA) aplicable als lliuraments, les importacions i les adquisicions intracomunitàries de determinats combustibles.

Amb aquesta norma, entre altres actuacions, es va disposar la baixada de l'IVA del gas natural de manera temporal per abaratir la factura energètica de consumidors i indústries. Mesos més tard, el Govern va aprovar el Reial decret llei 18/2022, de 18 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de reforç de la protecció dels consumidors d'energia i de contribució a la reducció del consum de gas natural en aplicació del «Pla + seguretat per a la teva energia (+SE)», així com mesures en matèria de retribucions del personal al servei del sector públic i de protecció de les persones treballadores agràries eventuais afectades per la sequera.

Aquest nou bloc de mesures va continuar amb la sendera de l'estalvi energètic, a fi de preparar l'economia espanyola amb vista a l'hivern, atesa la persistència del conflicte ucraïnèsorús.

Aquests primers paquets de mesures van implicar un esforç fiscal notable, que va ser consistent amb els objectius de reducció del dèficit i el deute públic del Govern d'Espanya, i van tenir, al seu torn, un efecte molt positiu sobre l'evolució de la inflació i les variables econòmiques principals.

La inflació a Espanya va aconseguir moderar-se sensiblement en l'última part de l'any 2022. De fet, després d'assolir un màxim al juliol, la taxa d'inflació va descendir quatre punts cap a la fi del 2022, i es va situar per sota de la mitjana de la zona euro. Les mesures de suport a les famílies de menys renda van permetre, a més, compensar uns 3,5 punts percentuals de pèrdua de poder adquisitiu i van evitar un deteriorament dels indicadors de desigualtat. Al mateix temps, l'economia espanyola va mostrar una solidesa notable en aquest entorn complex: l'activitat econòmica i l'ocupació van mantenir un creixement fort, el sector exterior va aportar positivament, i es van continuar reduint el dèficit i el deute públics. Aquests resultats evidencien l'eficàcia de les mesures adoptades per capejar la crisi energètica del 2022.

Tanmateix, a la fi del 2022, la moderació dels preus energètics es va contrarestar amb augments de preus d'altres béns fonamentals com els aliments, les primeres matèries i els béns intermedis. Aquest encariment es va explicar principalment per l'impacte de la guerra en les cadenes de subministrament i producció globals, així com pels augments anteriors de costos energètics. Com a referència, alguns productes de primera necessitat van arribar a registrar pujades interanuals pròximes al 40 %. Encara que també es van establir els preus del gas natural i dels carburants cap a la fi del 2022, persistien factors que feien témer nous repunts dels costos energètics el 2023.

Davant aquest context econòmic, el Govern va continuar per la sendera d'adopció de mesures per evitar que es produís un efecte de rebot de la inflació a l'inici del 2023, a la vegada que seguia protegint els col·lectius més afectats i vulnerables. Tot això s'havia d'aconseguir sense posar en risc el compliment de les metes fiscals per al 2023.

En conseqüència, per mitjà del Reial decret llei 20/2022, de 27 de desembre, de mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna i de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat, es va aprovar el sisè paquet de mesures i es van mobilitzar uns 10.000 milions d'euros de recursos públics per articular la resposta de política econòmica enfront de la guerra d'Ucraïna a partir de l'1 de gener de 2023, concentrant la seva actuació en els col·lectius vulnerables a l'increment en el preu dels aliments i altres béns de primera necessitat i en els sectors més afectats per la pujada de l'energia.

Durant el primer trimestre de 2023, com a conseqüència de la prolongació de la guerra i de la persistència de les pressions a l'alça inflacionistes sobre els preus dels aliments, de les primeres matèries i dels béns intermedis, algunes de les mesures posades en marxa es van prorrogar i actualitzar mitjançant el Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea.

Des de mitjan any 2023, no obstant això, els preus dels aliments, de les primeres matèries i dels béns intermedis es van anar suavitzant i els mercats es van adaptar a la incertesa geopolítica persistent. En aquest context, per mitjà del Reial decret llei 8/2023, de 27 de desembre, pel qual s'adopten mesures per afrontar les conseqüències econòmiques i socials derivades dels conflictes a Ucraïna i al Pròxim Orient, així com per pal·liar els efectes de la sequera, i per primera vegada des de l'inici de la guerra, es va procedir, de manera prudent i evitant possibles efectes de rebot en els preus, a la retirada gradual i progressiva d'algunes de les mesures extraordinàries adoptades fins aleshores però sense desprotegir els col·lectius sensibles; tot això, sense comprometre la sostenibilitat de les finances públiques ni els objectius de reducció de dèficit i deute.

Durant l'any 2024, el creixement dels preus generals es va estabilitzar tal com reflecteix l'evolució de l'IPC: des del 6,0 % interanual registrat al febrer de 2023 fins al 2,4 %, al novembre de 2024. La inflació subjacent també ha seguit una trajectòria descendent. Aquesta moderació dels preus ha permès que es vagin desactivant gradualment algunes de les mesures excepcionals adoptades en el pic de la crisi inflacionista, com per exemple la retirada progressiva de les rebaixes fiscals temporals sobre l'electricitat, el gas natural o determinats combustibles.

Posteriorment, per mitjà del Reial decret llei 1/2025, de 28 de gener, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria econòmica, de transport i de Seguretat Social, i per fer front a situacions de vulnerabilitat, es va continuar la sendera de retirada gradual de mesures i el sosteniment d'unes altres, però amb el mateix objectiu general de continuar donant resposta a la persistència dels diferents conflictes internacionals amb efectes globals.

D'aquesta manera, es va continuar amb la protecció dels sectors estratègics de la nostra economia, en línia amb les iniciatives que s'han anat adoptant a escala europea i nacional orientades a garantir la seguretat econòmica, es va continuar avançant en la descarbonització i sostenibilitat del sector del transport, impulsant novament el sistema d'ajudes al transport terrestre col·lectiu urbà o interurbà, i es va garantir la revaloració de les pensions i d'altres prestacions públiques l'any 2025, a fi de mantenir el poder adquisitiu dels més de nou milions de pensionistes, entre altres mesures.

A més, el Govern d'Espanya ha aprovat altres mesures econòmiques rellevants durant l'any 2025, com ara el Reial decret llei 3/2025, d'1 d'abril, pel qual s'estableix el programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) per a l'any 2025, o el Reial decret llei 4/2025, de 8 d'abril, de mesures urgents de resposta a l'amenaça aranzelària i de relançament comercial, a fi de fer front a l'impacte de la política aranzelària de l'Administració dels Estats Units.

Actualment, l'evolució dels preus generals i de l'índex de preus de consum subjacent s'ha estabilitzat plenament. En aquesta línia, segons l'últim informe del Banc d'Espanya de juny de 2025, sobre les projeccions macroeconòmiques per a Espanya 2025-2027, els nivells d'inflació es van situar el 2024 en el 2,9 % i s'espera que aquesta tendència descendent continuï en els propers anys, amb la previsió de nivells d'inflació del 2,4 % el 2025 i de l'1,7 % el 2026, que després ha de repuntar lleugerament el 2027 fins al 2,5 %. No obstant això, cal assenyalar que aquesta sendera ha empitjorat lleugerament respecte al que es va preveure fa uns mesos, quan s'esperava que la inflació se situés en l'1,9 % el 2025.

Actualment, i d'acord amb les últimes dades disponibles de l'Institut Nacional d'Estadística, la taxa de variació anual de l'IPC del mes de novembre el 2025 es va situar en el 3,0 %, per la qual cosa la variació mensual de l'índex general va ser del 0,2 %.

D'acord amb les previsions del Banc d'Espanya, s'espera que l'any 2026 s'iniciï una sendera de desacceleració gradual recolzada en la moderació progressiva dels preus dels aliments i de la inflació subjacent. El repunt de la inflació general esperat el 2027 és degut, fonamentalment, a la introducció prevista per a aquell any d'un nou règim de comerç de drets d'emissió a la Unió Europea.

Les circumstàncies descrites, juntament amb la persistència de conflictes internacionals complexos, com la guerra a Ucraïna, amb ja més de tres anys de durada, justifiquen que mitjançant aquest Reial decret llei s'adoptin certes mesures de caràcter social, de manera compassada amb l'evolució i el ritme de l'economia general espanyola.

Juntament amb això, aquest Reial decret llei també adopta mesures de caràcter tributari i en l'àmbit del finançament territorial.

II

La norma consta d'una part expositiva i d'una part dispositiva estructurada en cinc capítols, divuit articles, cinc disposicions addicionals, una disposició transitòria, i quatre disposicions finals.

El capítol I d'aquest Reial decret llei incorpora mesures en matèria d'habitatge.

Mitjançant aquest paquet d'actuacions, es persegueix atendre la realitat social i econòmica de les llars davant el context actual, caracteritzat per determinades dinàmiques de creixement de preus i insuficiència d'oferta assequible d'habitatge, així com de sobreexposició financera de les llars al pagament del lloguer. Amb aquesta finalitat, s'hi estenen les mesures de protecció en situacions de vulnerabilitat en matèria d'habitatge que va introduir el Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, i següents.

En particular, s'hi amplia fins al 31 de desembre de 2026 la suspensió dels procediments de desnonament i llançaments en els supòsits i d'acord amb els tràmits ja establerts, i, en consonància, la possibilitat fins al 31 de gener de 2027 de sol·licitar una compensació per part de l'arrendador o propietari, que recull el Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports.

Amb relació a l'ampliació de la suspensió dels desnonaments i llançaments fins al 31 de desembre de 2026, els articles 1 i 1 *bis* del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, s'allarga fins al 31 de desembre de 2026, però amb un matís respecte de les pròrrogues establertes amb anterioritat. Així, s'hi introdueix com a novetat, i en atenció a la possible situació de vulnerabilitat a crear en els arrendadors, que aquesta suspensió dels llançaments no s'apliqui als arrendadors que siguin propietaris de dos o menys habitatges.

De conformitat amb això, s'hi amplien les referències de termini del Reial decret 401/2021, de 8 de juny, pel qual s'aproven les mesures necessàries perquè les comunitats autònomes puguin usar els recursos del Pla estatal d'habitatge 2018-2021, a fi de fer front a les compensacions que escaiguin, i pel qual s'estableix el procediment per al reconeixement de la compensació als propietaris i arrendadors a què es refereixen els articles 1 i 1 *bis* del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, i possibilitar el finançament de les compensacions amb els recursos del Pla esmentat. Finalment, s'hi estableix que la referència al 31 de desembre de 2025 que fa la disposició transitòria tercera de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, s'entén feta al 31 de desembre de 2026.

El capítol II incorpora l'extensió fins al 31 de desembre de 2026 de determinades previsions en matèria energètica. D'acord amb l'avaluació de l'Estratègia nacional contra la pobresa energètica 2019-2024, els preus energètics s'han anat moderant després de la crisi de preus de 2021-2022, i s'ha constatat l'eficàcia de les diferents mesures desplegades per protegir els consumidors, en particular els més vulnerables. Així, les dades indiquen que les llars espanyoles, en particular els decils de menys renda, hi dediquen una proporció més petita dels seus ingressos.

Tanmateix, es constata que continua havent-hi col·lectius amb dificultat per cobrir les seves necessitats energètiques. Per això, el Govern ha elaborat una nova Estratègia nacional contra la pobresa energètica amb un horitzó temporal fins al 2030, que construeixi sobre les mesures adoptades fins ara i aprofundeixi en millores estructurals per continuar abordant aquesta problemàtica. No obstant això, fins a la posada en marxa de les mesures de la futura estratègia, hi ha la necessitat de mantenir la protecció als consumidors vulnerables.

En particular, s'hi inclou l'extensió, des de l'1 de gener fins al 31 de desembre 2026, dels valors extraordinaris dels descomptes del bo social, aprovats en el context de crisi energètica, per mitjà d'una nova extensió de la sendera decreixent fins que les

circumstàncies permetin assolir el règim permanent que preveu el Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics.

Així mateix, s'hi inclou l'extensió, des de l'1 de gener fins al 31 de desembre de 2026, de la mesura corresponent a la garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors en els quals es doni la condició de consumidor vulnerable, vulnerable sever o en risc d'exclusió social que defineixen els articles 3 i 4 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, esmentat.

El capítol III es dedica a mesures urgents en matèria d'ocupació. Així, s'hi disposen les mesures d'acompanyament necessàries per assegurar la protecció social i evitar acomiadaments i destrucció de llocs de treball. D'aquesta manera, i seguint la sendera del Reial decret llei 4/2024, de 26 de juny, i del Reial decret llei 1/2025, de 28 de gener, d'una banda, les empreses beneficiàries de les ajudes directes no poden justificar acomiadaments objectius basats en l'augment dels costos energètics i, de l'altra, les que s'acullin a les mesures de reducció de jornada o suspensió de contractes que regula l'article 47 del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre, per causes relacionades amb la invasió d'Ucraïna i que es beneficiïn de suport públic, no poden utilitzar aquestes causes per fer acomiadaments.

El capítol IV, referit a les mesures tributàries, estableix l'extensió de determinats incentius fiscals, especialment en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de l'impost sobre societats. I, això, per tal com l'actual situació de pròrroga pressupostària no constitueix un obstacle per a l'adopció de mesures fiscals d'estímul de l'economia espanyola, de suport als col·lectius més vulnerables o de manteniment de la justícia financera entre els diferents ens territorials.

Així, per mantenir un marc tributari estable per als petits autònoms, s'estén l'aplicació dels límits quantitatius que delimiten en l'impost sobre la renda de les persones físiques l'àmbit d'aplicació del mètode d'estimació objectiva, a excepció de les activitats agrícoles, ramaderes i forestals, que tenen el seu propi límit quantitatiu per volum d'ingressos.

En paral·lel, i de manera coordinada, es mantenen els límits per a l'aplicació del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, la qual cosa fa necessari, al seu torn, establir un termini per a les renúncies o revocacions del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i dels règims simplificat i especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, ja que els contribuents afectats per aquestes modificacions han pogut prendre les decisions corresponents desconecent els límits excloents que estaran en vigor el 2026 i, a més, amb la finalitat de no crear noves obligacions formals, es concedeix validesa a les renúncies i les revocacions presentades als règims especials simplificat i de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2025, sense perjudici que el contribuent que ho vulgui pugui modificar la seva decisió en el termini previst.

A més, per raons d'una eficiència més gran en l'aplicació de les previsions de la Llei 7/2024, de 20 de desembre, per la qual s'estableixen un impost complementari per garantir un nivell mínim global d'imposició per als grups multinacionals i els grups nacionals de gran magnitud, un impost sobre el marge d'interessos i comissions de determinades entitats financeres i un impost sobre els líquids per a cigarrets electrònics i altres productes relacionats amb el tabac, i es modifiquen altres normes tributàries, respecte del frau d'hidrocarburs, en l'àmbit de l'impost sobre el valor afegit es rebaixa a 500 milions el volum d'extraccions necessari per atribuir la qualificació d'operador de confiança, de manera que es compagini el control d'aquestes operacions amb la mínima càrrega administrativa als operadors afectats.

En segon lloc, en línia amb el pla Espanya Auto 2030 i per contribuir a la lluita contra el canvi climàtic, s'estén també l'aplicació d'altres incentius fiscals als vehicles elèctrics, les infraestructures de recàrrega i les inversions que utilitzin energies renovables en els impostos sobre la renda de les persones físiques i sobre societats.

En aquest sentit, amb la finalitat d'incentivar l'adquisició de vehicles elèctrics «endollables» i de pila de combustible i punts de recàrrega, s'amplia en l'impost sobre la renda de les persones físiques l'àmbit temporal d'aplicació de la deducció que preveu a aquest efecte la normativa de l'impost, per la qual cosa es disposa de més termini per poder adquirir aquests vehicles, així com els punts de recàrrega corresponents, i, en l'impost sobre societats, es manté l'incentiu destinat a promoure les inversions en nous vehicles FCV, FCHV, BEV, REEV o PHEV o en noves instal·lacions de recàrrega, tant d'ús privat com les accessibles al públic, de vehicles elèctrics, i la possibilitat d'amortitzar lliurement les inversions efectuades en instal·lacions destinades a l'autoconsum d'energia elèctrica, així com les instal·lacions per a ús tèrmic de consum propi, sempre que utilitzin energia procedent de fonts renovables i substitueixin instal·lacions que consumeixin energia procedent de fonts no renovables fòssils.

D'altra banda, a fi d'evitar la tributació dels afectats pels incendis forestals i altres emergències de protecció civil esdevinguts entre el 23 de juny i el 25 d'agost de 2025, es declaren exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques les ajudes concedides a aquests per danys personals.

Per la seva banda, en l'àmbit de l'impost sobre la renda de les persones físiques, s'hi incentiva la millora de l'eficiència energètica dels habitatges i se n'amplia l'àmbit temporal d'aplicació, i es manté el percentatge d'imputació de rendes immobiliàries per tal d'evitar un increment de la tributació derivat de la tinença d'immobles el 2025 respecte de la tributació que, en relació amb aquests immobles, es va aplicar el 2024.

També s'adopten mesures financeres i fiscals en relació amb els afectats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

Aquestes mesures comporten una extensió a les entitats sense personalitat jurídica que duen a terme activitats econòmiques de la línia d'ajudes directes de l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents de resposta davant dels danys causats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024, així com l'aprovació d'exempcions de determinades ajudes concedides per la Comunitat Valenciana.

Una altra mesura que preveu aquest Reial decret llei és la possibilitat d'una renúncia extraordinària a la gestió dels llibres de registre de l'impost sobre el valor afegit a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i la baixa extraordinària en el registre de devolució mensual per a l'any 2026.

Igualment, aquest Reial decret llei inclou al capítol V mesures en matèria de finançament territorial.

La Llei de pressupostos generals de l'Estat es converteix cada any en l'instrument necessari per dotar les comunitats autònomes i les entitats locals dels recursos resultants de l'aplicació dels sistemes de finançament territorial, a través dels lliuraments a compte que s'han de transferir.

Davant la situació actual de pròrroga pressupostària, els lliuraments a compte s'han d'actualitzar perquè, si no es fes, es generarien uns resultats financers indesitjats, contraris a la lògica financera de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes; de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, i del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Això és així perquè impediria traslladar a les comunitats autònomes i a les entitats locals l'increment dels recursos derivats de la diferència de previsions, entre la considerada per a l'any 2023, que correspondria en pròrroga pressupostària el 2026, i l'actualitzada per a l'any 2025 de conformitat amb el que estableix el Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, pel qual s'adopten mesures relatives als recursos dels sistemes de finançament territorial.

Adicionalment, la no actualització generaria distorsions rellevants sobre les finances de les administracions territorials esmentades i del mateix Estat, que esdevindrien greus i irreversibles en absència de les mesures que preveu aquest Reial decret llei.

Per contra, el seu càlcul amb les previsions d'ingressos de conformitat amb les quals es va fer l'actualització dels lliuraments a compte del 2025 permet minimitzar el desfasament esmentat i donar un millor compliment a la finalitat perseguida amb el sistema de lliuraments a compte, que no és altra que assegurar en el temps la cobertura del finançament dels serveis de les administracions territorials.

Això forma part, en conseqüència, del marge de decisió de l'Estat en el marc de les seves funcions de coordinació general de l'activitat financera de l'Estat i de les seves pròpies competències en matèria d'hisenda pública, de conformitat amb l'article 149.1.14a de la Constitució espanyola.

Aquesta actualització dels lliuraments a compte per al 2026 sobre la base de la previsió d'ingressos tributaris previs a la cessió que conté el Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, molt més concordes amb les circumstàncies actuals, no altera el règim financer actual de les comunitats autònomes, sinó que, per contra, es basa en l'aplicació dels articles 12 a 20 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre. Tampoc no altera el règim financer actual de les entitats locals, sinó que simplement manté per al 2026 la determinació dels imports dels lliuraments a compte corresponents a l'any 2025.

Així, aquest Reial decret llei preveu, d'una banda, els lliuraments a compte de les comunitats autònomes el 2026 en situació de pròrroga pressupostària. Per fer-ho, s'hi estableix que, des de l'1 de gener de 2026 i fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a aquest exercici, el càlcul dels lliuraments a compte en situació de pròrroga pressupostària té com a base les previsions d'ingressos tributaris previs a la cessió a les administracions territorials que conté l'article 1 de l'esmentat Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, i regula els suplementes de crèdit necessaris per finançar aquests lliuraments a compte del 2026 en situació de pròrroga pressupostària.

Igualment, s'hi regula el règim excepcional d'endeutament autonòmic el 2026 i s'hi manté també de manera excepcional que, el 2026, l'Estat pot autoritzar la Comunitat Valenciana per formalitzar noves operacions d'endeutament a llarg termini o assignar recursos a càrrec dels mecanismes addicionals de finançament, per cobrir les necessitats de finançament corresponents a les despeses extraordinàries executades per la dita comunitat autònoma en resposta a la situació d'emergència derivada de la DANA entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

Pel que fa a l'àmbit del finançament de les entitats locals, s'hi regula l'actualització dels lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat corresponent a l'any 2026 per a la millor aplicació dels models de participació de les entitats locals en tributs de l'Estat en un context de pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat, en què el 2025 s'havien actualitzat mitjançant l'esmentat Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, els lliuraments a compte de la participació en tributs de l'Estat de les entitats locals. D'aquesta manera, s'hi assignen els mateixos lliuraments a compte de 2025 i s'hi aproven suplementes de crèdit sobre els pressupostos prorrogats del 2023, per uns imports idèntics als que recull l'article 7 del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, indicat.

La norma es completa amb una sèrie de disposicions addicionals, transitòria i finals.

La disposició addicional primera manté la suspensió de la causa de dissolució per pèrdues ja establerta prèviament respecte de la COVID-19, de manera que, per a l'exercici del 2026, no es consideren les pèrdues empresarials sofertes els anys 2020 i 2021 als efectes de la causa de dissolució que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol. Aquesta mesura, de caràcter transitori, permet que les pèrdues provocades per determinats fets, de caràcter sobrevingut i extraordinari, siguin absorbides en un temps prudencial amb la finalitat d'afavorir que empreses viables que passen certes dificultats ocasionades per aquells fets puguin continuar operant en el tràfic jurídic i econòmic. Així mateix, s'inclou una previsió perquè, en cas que ja s'hagin formulat comptes anuals abans de l'entrada en vigor

d'aquest Reial decret llei, aquests es puguin reformular en el termini d'un mes, i la junta es reuneixi en el termini dels tres mesos següents a la nova formulació.

La disposició addicional segona preveu la no exigibilitat de devolució d'ingressos indeguts que han pogut percebre els municipis, les diputacions provincials, els consells i els cabildos insulars per les quotes nacionals de telefonia mòbil tornades o que es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil com a conseqüència de sentències judicials fermes.

Les disposicions addicionals tercera i quarta aborden mesures urgents per a l'adaptació necessària dels paràmetres retributius que afecten els sistemes elèctrics no peninsulars per al període regulador 2026-2031.

L'activitat de generació d'energia elèctrica que es duu a terme en els sistemes elèctrics no peninsulars és objecte d'una regulació singular que atén les especificitats derivades de la seva ubicació territorial, la seva dimensió i el seu caràcter aïllat, que determina que la seva remuneració sigui regulada, a diferència de la generació en el sistema peninsular, on està determinada pel mercat de producció. En particular, a fi de tenir en compte els sobre costos específics d'aquests sistemes, assegurar preus per a la demanda equivalents als peninsulars i evitar un perjudici per als consumidors situats a les illes Canàries, les illes Balears, Ceuta i Melilla, els dits sobre costos es repercuteixen al 50 % entre els pressupostos generals de l'Estat i els càrrecs del sistema elèctric que es repercuteixen al conjunt dels consumidors del sistema elèctric en tot el territori nacional.

En l'inici del tercer període regulador, comprès entre l'1 de gener de 2026 i el 31 de desembre de 2031, és necessari actualitzar certs paràmetres retributius d'instal·lacions de generació ubicades en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional.

En concret, s'actualitza el valor de la taxa de retribució financera per a l'activitat de producció d'electricitat en els territoris no peninsulars, seguint les propostes metodològiques i numèriques per a aquestes activitats fetes per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en resposta a la petició cursada pel Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic amb data 29 d'agost de 2025.

Igualment, es preveu que, excepcionalment, la resta dels paràmetres retributius d'aplicació a l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars es puguin aprovar mitjançant una ordre ministerial abans del 28 de febrer de 2026, amb efectes des de l'inici de nou període. Aquesta extensió del termini és necessària per assegurar la compatibilitat d'aquests paràmetres amb el valor de la taxa de retribució financera. El nou termini, d'altra banda, és coherent amb el que està establert amb un caràcter general per a la revisió dels paràmetres de l'activitat de producció a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus, la taxa de rendibilitat de la qual també s'emprèn en aquest Reial decret llei.

La disposició addicional cinquena preveu l'anàlisi dels sobre costos de generació i de les condicions i els preus de subministrament elèctric en els territoris no peninsulars, amb un caràcter periòdic i, en tot cas, en cada semiperíode regulador, per part de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

La disposició transitòria única es refereix als procediments de desnonament o llançament que estiguin suspesos a 27 de gener de 2026.

La disposició final primera recull els títols competencials que emparen l'Estat per aprovar les diferents mesures d'aquest Reial decret llei.

La disposició final segona salvaguarda el rang de les disposicions reglamentàries que són objecte de modificació en aquest Reial decret llei.

La disposició final tercera habilita el Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta norma.

Finalment, la disposició final quarta disposa l'entrada en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

III

Les mesures que recull aquesta norma compleixen els requisits d'una necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per a l'aprovació d'un real decret llei.

L'article 86 de la Constitució espanyola habilita el Govern per aprovar reials decrets llei «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre els quals hi ha els que queden reflectits en l'exposició de motius de la norma (STC 6/1983, de 4 de febrer). Per la seva banda, entre la situació de necessitat extraordinària i urgent que habilita la utilització del real decret llei i les mesures que s'hi contenen hi ha d'haver una «relació directa o de congruència».

De la mateixa manera, la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4, i 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3), i aquesta decisió, sens dubte, comporta una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC de 30 de gener de 2019), centrades en el compliment i el desplegament de mesures d'un caràcter social marcat. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que en cap cas aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

En suma, l'ús de la figura del real decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com ha exigint el nostre Tribunal Constitucional reiteradament (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 juliol, FJ 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereix la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, principalment quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Perquè es doni el pressupòsit de la necessitat extraordinària i urgent, la jurisprudència de l'alt tribunal exigeix, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que el Govern ha tingut en compte per aprovar-la», és a dir, el que s'ha anat anomenant la situació d'urgència, i, de l'altra, com s'ha indicat, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

Totes dues circumstàncies són la raó evident que justifica que s'implementin les mesures que es concreten en el real decret llei. Com que es tracta, en la pràctica totalitat, de modificacions legals, requereixen que s'apliquin en una norma amb aquest rang, i la mateixa situació d'urgència obliga a emprendre-les amb la màxima celeritat, la qual cosa no permet la tramitació d'una llei ordinària.

Començant per la necessitat extraordinària i urgent del capítol I, les mesures en matèria d'habitatge previstes justifiquen aquesta necessitat extraordinària i urgent a atendre la situació d'emergència d'habitatge, caracteritzada per determinades dinàmiques de creixement de preus i insuficiència d'oferta assequible d'habitatge, així com de sobreexposició financera de les llars al pagament del lloguer.

En concret, la greu situació en l'àmbit econòmic i social que continuen afrontant les llars a Espanya, en un context caracteritzat per determinades dinàmiques de creixement

de preus i insuficiència d'oferta assequible d'habitatge, justifica la necessitat extraordinària i urgent de l'extensió de la suspensió dels desnonaments en situacions de vulnerabilitat, en un context en què és necessari salvaguardar la protecció de les llars més vulnerables per un període addicional fins al 31 de desembre de 2026 per garantir la protecció social esmentada. El mateix ocorre amb les altres mesures que, lligades a aquesta suspensió, es prenen i s'impulsen per dotar el sistema de coherència.

Quant al capítol II, relatiu a la matèria energètica, continua havent-hi col·lectius amb dificultat per cobrir les seves necessitats energètiques i que justifiquen l'acció del Govern per protegir els consumidors vulnerables, que es podrien veure perjudicats si no s'adoptés l'extensió de les mesures per a l'any 2026.

L'avaluació de l'Estratègia nacional contra la pobresa energètica 2019-2024 confirma que les mesures adoptades en la matèria han estat determinants per esmorteir els impactes de les crisis recents i evitar un deteriorament molt més intens de les condicions de vida de les llars vulnerables. Tanmateix, l'anàlisi esmentada evidencia també que la pobresa energètica no constitueix un fenomen conjuntural plenament superat, sinó una realitat persistent per a determinats col·lectius que, fins i tot en un context de moderació de preus, mantenen una sensibilitat elevada davant qualsevol alteració en les condicions d'accés als subministraments bàsics, especialment les llars amb menys capacitat d'adaptació econòmica o residencial.

En aquest escenari, si no s'estenen al 2026 les mesures extraordinàries de protecció, es produirà una pèrdua de cobertura per a centenars de milers de llars vulnerables, vulnerables severes i en risc d'exclusió social, i es generarà una situació de desprotecció incompatible amb els objectius de cohesió social i continuïtat de l'acció pública. Atès que la nova Estratègia nacional contra la pobresa energètica amb horitzó 2030 es troba en fase de desplegament i requereix un període necessari per a l'aprovació i aplicació efectiva de les seves mesures estructurals, és imprescindible mantenir la continuïtat normativa per no comprometre els avenços assolits.

Aquestes circumstàncies configuren de manera clara la concurrència de la necessitat extraordinària i urgent que habilita l'adopció d'aquest Reial decret llei com a instrument indispensable per garantir la protecció immediata dels col·lectius afectats fins a la plena entrada en vigor de les mesures que preveu el nou marc estratègic.

Pel que fa a les mesures en matèria d'ocupació que conté el capítol III, també s'hi donen les notes de necessitat extraordinària i urgent.

Així, les mesures vinculades amb el gaudi d'ajudes públiques comparteixen l'objectiu de mantenir el suport a les persones treballadores i a col·lectius vulnerables, en les circumstàncies econòmiques actuals, considerant que la no aplicació d'aquestes normes de protecció social abocaria a l'agreujament de la situació de vulnerabilitat, que cal evitar. D'aquesta manera, només mitjançant un instrument de caràcter extraordinari com el real decret llei, es pot assolir aquest objectiu.

La necessitat extraordinària i urgent de les mesures sobre matèria tributària que preveu el capítol IV es justifica en el fet que si decaiguessin, això comportaria un perjudici per als col·lectius de contribuents que se'n beneficien, mentre que no s'ha produït un canvi significatiu en les condicions en què es van adoptar aquestes, per la qual cosa és urgent aprovar-ne el manteniment.

En particular, cal destacar l'adopció urgent de les mesures que permeten evitar l'increment per als petits autònoms de les seves obligacions formals i de facturació en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre el valor afegit que comportaria la decaiguda dels límits aplicables el 2025, la qual cosa implica preveure un nou termini per presentar les renúncies o les revocacions del mètode d'estimació objectiva o la urgència de l'extensió temporal de les deduccions «verdes» en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats, per tal com, si passa altrament, es penalitzaria els seus beneficiaris en el manteniment de les conductes que es pretenen incentivar. En relació amb la necessitat extraordinària i urgent de l'ampliació dels efectes de la disposició addicional cinquantesena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació

parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que regula la deducció per obres de millora de l'eficiència energètica d'habitatges, cal destacar que es justifica en l'extensió temporal d'una de les deduccions «verdes» vigents en l'impost sobre la renda de les persones físiques, per tal com el seu proper venciment podria penalitzar els seus beneficiaris i desincentivar la posada en marxa o la continuació de projectes per poder emprendre aquestes obres que permeten reduir el consum d'energia primària no renovable o la demanda de calefacció o de refrigeració en els habitatges.

Altres mesures, que, amb un caràcter més social, aproven exempcions fiscals per a col·lectius especialment afectats per catàstrofes recents, com els incendis esdevinguts l'estiu de 2025 o la DANA el 2024, comporten clarament l'excepcionalitat i la urgència per ser objecte d'inclusió en aquest Reial decret llei, ja que la reparació del dany s'ha de produir de la manera més ràpida possible.

Així mateix, el manteniment del percentatge d'imputació de rendes immobiliàries per evitar un increment en la tributació d'aquestes requereix una adopció urgent, ja que d'una altra manera es produeix indefectiblement l'increment esmentat.

Pel que fa a la reducció a 500 milions de litres de gasolines, gasoils i biocarburants destinats a ser usats com a carburant del volum d'extraccions necessari per atribuir la qualificació d'operador de confiança, la urgència es justifica en la necessitat que els operadors reconeguts poden obtenir autoritzacions de manera àgil com a operadors de confiança, i es dota de seguretat jurídica aquest procés. Així, es compagina el control d'aquestes operacions amb una mínima càrrega administrativa, de manera que es puguin acollir immediatament a aquesta figura els operadors que compleixin els requisits des del mes de febrer, sense més dilació. Amb això, s'equilibren les necessitats de facilitar el comerç amb les necessitats de controlar de les autoritats duaneres i es dona una sortida immediata a la situació actual, ja que mantenir-la implica costos més grans per a aquestes empreses i per a la mateixa Administració.

Finalment, la renúncia a la gestió dels llibres de registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i de baixa en el registre de devolució mensual per a l'any 2026 requereix una acció normativa urgent que permeti tornar els obligats tributaris al marc normatiu en què es trobaven abans de l'aprovació del recent Reial decret llei 15/2025, de 2 de desembre, pel qual s'adopten mesures urgents per afavorir l'activitat inversora de les entitats locals i de les comunitats autònomes, i pel qual es modifica el Reial decret 1007/2023, de 5 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament que estableix els requisits que han d'adoptar els sistemes i els programes informàtics o electrònics que suportin els processos de facturació d'empresaris i professionals, i l'estandardització de formats dels registres de facturació.

Quant a la necessitat extraordinària i urgent de les mesures en matèria de finançament territorial, que preveu el capítol V, està determinada per l'impacte fort i negatiu que es produiria sobre les finances de l'any 2026 de les comunitats autònomes, de les entitats locals i del mateix Estat, si s'haguessin d'abonar durant aquest exercici i fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat les quanties corresponents al 2023, en lloc de les actualitzades de conformitat amb la previsió d'ingressos del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny. Aquest impacte afectaria les disponibilitats mensuals de tresoreria de les administracions territorials i podria repercutir negativament en la seva capacitat per fer front al pagament de despeses relacionades amb serveis públics fonamentals, com els referits a farmàcia o dependència.

Una altra conseqüència d'aquesta situació consistiria en el fet que les insuficiències tesoreres generades pels recursos inferiors rebuts produirien un increment dels terminis del pagament a proveïdors. En efecte, la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat sense actualització dels lliuraments a compte afectaria el sector privat i repercutiria en els proveïdors que contracten amb les administracions territorials, atès que es podrien veure obligats a assumir un allargament en els terminis de cobrament pels seus serveis. En aquest sentit, és necessari tenir en compte que Espanya continua fent esforços per reduir la morositat de les administracions públiques. El respecte als terminis que

estableix la Directiva 2011/7/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de febrer de 2011, per la qual s'estableixen mesures de lluita contra la morositat en les operacions comercials, fa necessari fer revertir qualsevol efecte perjudicial que la pròrroga dels pressupostos generals de l'Estat pugui tenir en la tresoreria de les administracions territorials i, en segona instància, en els seus terminis mitjans de pagament a proveïdors.

De manera addicional, l'allargament del període mitjà de pagament a proveïdors podria tenir conseqüències pressupostàries perjudicials en algunes administracions, que es podrien veure obligades a adoptar les mesures que, com a conseqüència d'un període mitjà de pagament excessiu, estableix la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Aquestes mesures serien més greus en el cas de les comunitats autònomes que ja tenen un període mitjà de pagament a proveïdors superior als trenta dies.

Aquestes dificultats financeres i de tresoreria també es poden superar habilitant la regulació del règim excepcional d'endeutament de les comunitats autònomes i l'adhesió al compartiment de facilitat financera del Fons de finançament de les comunitats autònomes en els casos en què no es pugui verificar el compliment dels objectius fiscals de les comunitats autònomes a escala individual sempre que es compleixi el període mitjà de pagament a proveïdors. A més, per garantir que la Comunitat Valenciana pugui finançar les seves necessitats en relació amb l'impacte de la DANA, es regula que el 2026 puguin rebre assignacions del Fons de finançament a comunitats autònomes o autoritzacions d'endeutament amb aquesta finalitat.

La mesura que preveu la disposició addicional primera, relativa a l'ampliació del termini per a l'absorció de les pèrdues causades per la COVID-19, revesteix les notes constitucionals de necessitat extraordinària i urgent, en vista que, de manera imminent, expiren els efectes de l'ampliació establerta en virtut de l'article 6 del Reial decret llei 4/2025, de 8 d'abril. Els mateixos motius que van justificar l'esforç desplegat per conservar el teixit productiu afectat considerablement per la COVID-19 aconsellen que les companyies que continuen essent considerades viables puguin conservar l'expectativa d'una plena recuperació, sense que aquesta es vegi avortada prematurament per la mera aplicació d'una regla comptable que no és indicativa, per si sola, de la capacitat de l'empresa de continuar la seva activitat. Per això s'ha d'aprovar, amb un caràcter urgent, l'extensió de la suspensió de la causa de dissolució per pèrdues dels exercicis de 2020 i 2021 fins al tancament de l'exercici de 2026.

Quant a la disposició addicional segona, relativa a la no exigibilitat de devolució d'ingressos indeguts per les quotes nacionals de telefonia mòbil tornades o que es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil, en l'actualitat el Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, pel qual s'aproven les tarifes i la instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, preveu mecanismes de compensació i reintegrament (regla 17a, apartat quatre), però no preveu expressament el supòsit de devolucions efectuades per l'Estat a les companyies de telefonia mòbil després de sentències fermes.

Sense una norma que exclogui l'exigibilitat de devolució per part de les entitats locals, s'obre la porta a reclamacions judicials i conflictes competencials.

És per això que l'Estat ha d'actuar amb la màxima celeritat per evitar incórrer en un incompliment de la normativa vigent sobre l'impost sobre activitats econòmiques i prevenir les conseqüències negatives que, altrament, es produirien de manera immediata. Les devolucions d'ingressos indeguts per quotes nacionals de telefonia mòbil poden implicar quantitats importants que, si s'exigissin a municipis i diputacions, generarien un impacte pressupostari negatiu en la tresoreria difícil d'assumir.

Per tant, és imprescindible aprovar de manera urgent una disposició legal per la qual no s'exigeixi a les entitats locals la devolució dels ingressos per quotes nacionals dels serveis de telefonia mòbil que hagin pogut percebre en anys anteriors com a conseqüència de sentències judicials fermes.

Per la seva banda, i pel que fa a les disposicions addicionals tercera a cinquena, relatives a l'establiment de la taxa de retribució financera per a l'activitat de producció en

els sistemes elèctrics no peninsulars amb règim retributiu addicional per al tercer període regulador de 2026-2031, és necessari que aquesta mesura entri en vigor amb efectes des de l'inici del període regulador de 2026-2031 per evitar, en aplicació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, la pròrroga automàtica del valor vigent, que comportaria una retribució per sota de la proposada per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per a activitats de baix risc. L'absència de regulació implicaria una gran incertesa sobre els ingressos futurs de les instal·lacions d'aquests territoris, la qual cosa no solament afectaria les plantes existents, sinó que, al seu torn, dificultaria el finançament de nous projectes que permetin garantir la seguretat de subministrament en els territoris no peninsulars, pel fet de no recollir la retribució el cost actualitzat de finançament en els mercats de capitals. Aquesta mesura és especialment rellevant en el context dels procediments de concurrència competitiva que s'han de desenvolupar a l'empara del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars.

Finalment, també s'ha de destacar que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, i en relació amb la prohibició d'afectació als drets, als deures i a les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, la doctrina constitucional consolidada es resumeix en l'STC 139/2016, de 21 de juliol (FJ 6): «1r) (...) aquest Tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva del límit esmentat que comportaria el buidatge de la figura del decret llei i el faria "inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte concernent a les matèries incloses en el títol I de la Constitució; 2n) La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi a res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o els elements essencials d'alguns d'aquests drets" (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per d'altres de posteriors); 3r) El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera en què es manifesta el principi de reserva de llei en una matèria determinada, sinó que més aviat ha d'examinar si ha existit "afectació" pel decret llei d'un dret, deure o llibertat que regula el títol I de la CE, la qual cosa exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, el deure o la llibertat afectat en cada cas i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...)». En particular, el caràcter específic i molt delimitat de les mesures tributàries d'aquest Reial decret llei, en què, a més, totes tenen un contingut favorable per als contribuents, permet afirmar que les mesures esmentades no comporten una afectació al deure de contribució al sosteniment de les despeses públiques que preveu l'article 31.1 de la Constitució espanyola, segons ho ha interpretat la jurisprudència constitucional.

En aquest sentit, dins del títol I de la Constitució espanyola s'insereix l'article 31.1, del qual es deriva el deure de tothom de contribuir al sosteniment de les despeses públiques, fet que implica que un dels deures l'afectació dels quals està vedada al decret llei és el deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques. El decret llei «no pot alterar ni el règim general ni els elements essencials dels tributs que incideixen en la determinació de la càrrega tributària, de manera que afecti el deure general dels ciutadans de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva riquesa mitjançant un sistema tributari just»; vulnera l'article 86.1 CE, en conseqüència, «qualsevol intervenció o innovació normativa que, per la seva entitat qualitativa o quantitativa, alteri sensiblement la posició de l'obligat a contribuir segons la seva capacitat econòmica en el conjunt del sistema tributari» (STC 182/1997, FJ 7; 100/2012, FJ 9; 139/2016, FJ 6, i 35/2017, FJ 5, per totes). De conformitat amb el que s'ha indicat, és necessari tenir en compte, en cada cas, «en quin tribut concret incideix el decret llei – amb la constatació de la seva naturalesa, estructura i la funció que compleix dins del

conjunt del sistema tributari, així com el grau o la mesura en què intervé el principi de capacitat econòmica–, quins dels seus elements –essencials o no– són alterats per aquesta forma excepcional de producció normativa i, en fi, quina és la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7, i 83/2014, FJ 5).

Pel que fa al règim de les comunitats autònomes, es tracta d'un límit que la doctrina del Tribunal Constitucional ha considerat de manera flexible i finalista, de manera que, com sintetitza l'STC 23/1993, de 21 de gener (FJ 2):

«... s'ha de tenir en compte que l'art. 86.1 CE utilitza un terme “règim de les comunitats autònomes” més extens i comprensiu que el mer d’“estatuts d'autonomia”, per la qual cosa l'expressió esmentada s'ha d'interpretar, com ha dit la STC 29/1986 “en el sentit que el decret llei no pot afectar el règim constitucional de les comunitats autònomes, inclosa la posició institucional que els atorga la Constitució”.

D'aquest “règim constitucional”, en formen part els estatuts, que no poden ser alterats per un decret llei, però també s'hi inclouen altres lleis estatals atributives de competències, que formen part del bloc de constitucionalitat, així com les lleis atributives de competència de l'article 150.1 CE, les lleis d'harmonització de l'article 150.3 i les lleis orgàniques a què es refereix l'article 150.2 CE. Per tant, el decret llei no pot regular objectes propis d'aquelles lleis que, de conformitat amb l'article 28.1 LOTC, s'hagin aprovat, dins del marc constitucional, per delimitar les competències de l'Estat i de les diferents comunitats autònomes o per regular o harmonitzar l'exercici de les seves competències.

Més enllà d'aquest “règim constitucional”, el camp normatiu dels decrets llei es correspon amb la competència legislativa de l'Estat i no hi ha cap obstacle constitucional perquè el decret llei, en l'àmbit de la competència legislativa que correspon a l'Estat, pugui regular matèries en què una comunitat autònoma tingui competències, però en què incideixi una competència legislativa de l'Estat, sempre que aquesta regulació no tingui com a finalitat atribuir competències o delimitar positivament l'esfera de competències de les comunitats autònomes».

Les mesures incloses en aquest Reial decret llei, i, en particular, les relatives al finançament territorial, que actualitzen els lliuraments a compte a transferir a les comunitats autònomes i a les entitats locals dels recursos resultants de l'aplicació dels sistemes de finançament territorial, s'ajusten a aquestes premisses, ja que no afecten «la posició institucional de les comunitats autònomes» ni delimiten «de manera directa i positiva les competències que aquelles tenen atribuïdes» i es dicten «en l'àmbit propi de les competències» estatals (per totes, STC 145/2023, de 25 d'octubre, FJ 4).

En definitiva, per l'objecte, per la finalitat i pel context d'urgència i exigència temporal descrit en què es dicta la norma, es pot concloure que s'hi respecten els pressupòsits i els límits que estableix l'article 86 de la Constitució espanyola.

IV

Aquest Reial decret llei respon als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat acreditat gràcies a la justificació i la concurrència del pressupòsit habilitador que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola per a l'aprovació per part del Govern de reials decrets llei, i que ha quedat detallat en l'apartat anterior d'aquesta part expositiva.

La protecció de l'interès general exigeix un vehicle jurídic eficaç, i així el reial decret llei és l'instrument més immediat per garantir-ne la consecució. Igualment, la norma és conforme al principi de proporcionalitat, per tal com es tracta de la regulació mínima i indispensable, com ja s'ha assenyalat, per aconseguir els objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica està plenament garantit, per tal com la

norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Davant la situació de necessitat extraordinària i urgent analitzada, l'aprovació d'un reial decret llei, atès el rang legal exigible de moltes de les mesures a implementar i davant les alternatives possibles, fa que aquesta norma s'erigeixi en l'opció més adequada i pertinent.

Pel que fa al principi de transparència, i si bé la norma està exempta de la realització dels tràmits de consulta pública i audiència i informació públiques, tal com estableix l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, els objectius que pretén aquest Reial decret llei estan explicats nítidament tant a la part expositiva d'aquest com a la memòria que l'empara. Igualment, el principi de transparència es materialitza per mitjà de la publicació de la norma en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i la tramesa posterior al Congrés dels Diputats per convalidar-la en un debat públic.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, en aquest Reial decret llei s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per a la ciutadania.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableixen les regles 1a, 6a, 7a, 13a, 14a, i 25a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les competències exclusives per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, i en matèria de legislació mercantil; legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, hisenda general i deute de l'Estat, i bases del règim miner i energètic.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de la Presidència, Justícia i Relacions amb les Corts, i dels i de les ministres d'Hisenda; de Treball i Economia Social; per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, d'Habitatge i Agenda Urbana, i de Drets Socials, Consum i Agenda 2030, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 3 de febrer de 2026,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures en matèria d'habitatge

Article 1. Modificació del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

Es modifica el Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, en els termes següents:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«Article 1. *Suspensió del procediment de desnonament i dels llançaments per a llars vulnerables sense cap alternativa residencial.*

1. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al 31 de desembre de 2026, en tots els judicis verbals que versin sobre reclamacions de renda o quantitats degudes per l'arrendatari o l'expiració del termini de durada de contractes subscrits de conformitat amb la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, que

pretenguin recuperar la possessió de la finca, s'hagi suspès o no prèviament el procés en els termes que estableix l'apartat 5 de l'article 441 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, la persona arrendatària pot instar, de conformitat amb el que preveu aquest article, un incident de suspensió extraordinària del desnonament o llançament davant el jutjat pel fet de trobar-se en una situació de vulnerabilitat econòmica que li impossibiliti trobar una alternativa residencial per a ella i per a les persones amb les quals convisqui.

Així mateix, si no hi ha assenyalada data per al llançament, perquè no ha transcorregut el termini de deu dies a què es refereix l'article 440.3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, o perquè no s'ha celebrat la vista, se suspèn el termini esmentat o la celebració de la vista.

Aquestes mesures de suspensió, que s'estableixen amb un caràcter extraordinari i temporal, en tot cas, deixen de tenir efecte el 31 de desembre de 2026.

2. Perquè operi la suspensió a què es refereix l'apartat anterior, la persona arrendatària ha d'acreditar que es troba en alguna de les situacions de vulnerabilitat econòmica que descriuen les lletres a) i b) de l'article 5.1 d'aquest Reial decret llei, mitjançant la presentació dels documents que preveu l'article 6.1. El lletrat de l'Administració de Justícia ha de donar trasllat de l'acreditació esmentada al demandant, el qual, en el termini màxim de deu dies, pot acreditar davant el jutjat, pels mateixos mitjans, que es troba igualment en la situació de vulnerabilitat econòmica que descriu la lletra a) de l'article 5.1 o en risc de situar-s'hi en cas que s'adopti la mesura de suspensió del llançament, o bé que és titular de dos o menys habitatges.

3. Una vegada presentats els escrits anteriors, el lletrat de l'Administració de justícia ha de traslladar immediatament als serveis socials competents tota la documentació i ha de sol·licitar a aquests serveis un informe, que s'ha d'emetre en el termini màxim de deu dies, en el qual es valori la situació de vulnerabilitat de l'arrendatari i, si s'escau, de l'arrendador, i s'identifiquin les mesures que hi ha d'aplicar l'Administració competent.

4. El jutge, en vista de la documentació presentada i de l'informe de serveis socials, ha de dictar una interlocutòria en què disposi la suspensió del llançament si es considera acreditada la situació de vulnerabilitat econòmica i, si s'escau, que no ha de prevaler la vulnerabilitat de l'arrendador. Si l'arrendatari no acredita la vulnerabilitat o bé ha de prevaler la situació de vulnerabilitat de l'arrendador, o aquest és titular de dos o menys habitatges, ha d'ordenar la continuació del procediment. En tot cas, la interlocutòria que fixi la suspensió ha d'assenyalar expressament que el 31 de desembre de 2026 es reprèn automàticament el còmput dels dies a què es refereix l'article 440.3 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, o s'ha d'assenyalar data per a la celebració de la vista i, si s'escau, del llançament, segons l'estat en què es trobi el procés.

Acreditada la vulnerabilitat, abans que finalitzi el termini màxim de suspensió, les administracions públiques competents han d'adoptar, de manera prioritària, les mesures que indiqui l'informe de serveis socials o d'altres que considerin adequades per satisfer la necessitat residencial de la persona en situació de vulnerabilitat i que li garanteixin l'accés a un habitatge digne. Una vegada aplicades les mesures esmentades, l'Administració competent ho ha de comunicar immediatament al tribunal, i el lletrat de l'Administració de justícia ha de dictar en el termini màxim de tres dies un decret en què ordeni l'aixecament de la suspensió del procediment.

5. Als efectes que preveu l'article 150.4 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, s'entén que s'hi dona el consentiment de la persona arrendatària per la mera presentació de la sol·licitud de suspensió.

S'entén igualment que s'hi dona el consentiment de l'arrendador per fer la comunicació que preveu aquest article per la mera presentació de l'escrit en què al·legui la seva situació de vulnerabilitat econòmica.»

Dos. L'article 1 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 1 bis. *Suspensió fins al 31 de desembre de 2026 del procediment de desnonament i dels llançaments per a persones econòmicament vulnerables sense cap alternativa residencial en els supòsits dels apartats 2n, 4t i 7è de l'article 250.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i en els altres en què el desnonament derivi d'un procediment penal.*

1. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i fins al 31 de desembre de 2026, en tots els judicis verbals en què se substanciïn les demandes a què es refereixen els apartats 2n, 4t i 7è de l'article 250.1 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, i en els altres processos penals en què se substanciï el llançament de l'habitatge habitual de les persones que l'estiguin habitant sense cap títol habilitador per fer-ho, el jutge té la facultat de suspendre el llançament fins al 31 de desembre de 2026.

Aquestes mesures de suspensió, que s'estableixen amb un caràcter extraordinari i temporal, en tot cas deixen de tenir efecte el 31 de desembre de 2026.

2. Per poder suspendre el llançament d'acord amb l'apartat anterior, és necessari que es tracti d'habitatges que pertanyin a persones jurídiques o a persones físiques titulars de més de deu habitatges i que les persones que els habiten sense títol estiguin en situació de vulnerabilitat econòmica perquè es troben en alguna de les situacions que descriu la lletra a) de l'article 5.1.

El jutge ha de prendre la decisió, amb la prèvia valoració ponderada i proporcional del cas concret, tenint en compte, entre d'altres que siguin procedents, les circumstàncies següents:

a) Les circumstàncies relatives a si l'entrada o la permanència a l'immoble està motivada per una situació d'extrema necessitat. A l'efecte d'analitzar l'estat de necessitat, s'ha de valorar adequadament l'informe dels serveis socials emès de conformitat amb l'apartat següent.

b) Les circumstàncies relatives a la cooperació dels habitants de l'habitatge amb les autoritats competents en la recerca de solucions per a una alternativa residencial que garanteixi el seu dret a un habitatge digne.

3. Perquè operi la suspensió a què es refereix l'apartat anterior, qui habiti l'habitatge sense títol ha de ser una persona dependent, de conformitat amb el que disposa l'apartat dos de l'article 2 de la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, víctima de violència sobre la dona o tenir a càrrec seu, convivint en el mateix habitatge, alguna persona dependent o menor d'edat.

En tot cas, la persona o les persones que ocupen l'habitatge sense títol han d'acreditar, a més, que es troben en alguna de les situacions de vulnerabilitat econòmica que descriu la lletra a) de l'article 5.1 d'aquest Reial decret llei mitjançant la presentació dels documents que preveu l'article 6.1. El lletrat de l'Administració de justícia ha de traslladar l'acreditació esmentada al demandant o denunciante.

4. El lletrat de l'Administració de justícia ha de traslladar immediatament als serveis socials competents tota la documentació i ha de sol·licitar a aquests serveis un informe, que s'ha d'emetre en el termini màxim de quinze dies, en el qual es valori la situació de vulnerabilitat de la persona o les persones que hagin fixat el seu habitatge a l'immoble, i s'identifiquin les mesures que hi ha d'aplicar l'Administració competent.

5. Acreditada la situació de vulnerabilitat de la persona que habiti l'habitatge i ponderades pel jutge totes les altres circumstàncies concurrents, aquest ha de dictar una interlocutòria en què ordeni, si s'escau, la suspensió pel temps que resti fins al 31 de desembre de 2026. Si el sol·licitant no acredita la vulnerabilitat o no es troba entre les persones amb dret a instar la suspensió de conformitat amb el que assenyala l'apartat 2, o hi concorre alguna de les circumstàncies que preveu l'apartat 6, el jutge ha de disposar mitjançant una interlocutòria la continuació del procediment.

Durant el termini màxim de suspensió fixat, les administracions públiques competents han d'adoptar, en cas que quedi constatada la vulnerabilitat econòmica, les mesures que indiqui l'informe de serveis socials o d'altres que considerin adequades per satisfer, de manera prioritària, la necessitat residencial de la persona en situació de vulnerabilitat i que li garanteixin l'accés a un habitatge digne. Una vegada adoptades les mesures esmentades, l'Administració competent ho ha de comunicar immediatament al tribunal competent, i el jutge ha de dictar en el termini màxim de tres dies una interlocutòria en què ordeni l'aixecament de la suspensió del procediment i el llançament corresponent.

6. Als efectes que preveu l'article 150.4 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, s'entén que s'hi dona el consentiment de la persona demandada per la mera presentació de la seva sol·licitud de suspensió.

7. En cap cas no és procedent la suspensió a què es refereix aquest article si l'entrada o la permanència a l'habitatge ha tingut lloc en els supòsits següents:

a) Quan s'hagi produït en un immoble de propietat d'una persona física, si en aquest immoble hi té el domicili habitual o la segona residència degudament acreditada, sense perjudici del nombre d'habitatges dels quals sigui propietària.

b) Quan s'hagi produït en un immoble de propietat d'una persona física o jurídica que el tingui cedit per qualsevol títol vàlid en dret a una persona física que hi tingui el domicili habitual o la segona residència degudament acreditada.

c) Quan l'entrada o la permanència en l'immoble s'hagi produït havent-hi intimidació o violència sobre les persones.

d) Quan hi hagi indicis racionals que l'habitatge s'utilitza per dur a terme activitats il·lícites.

e) Quan l'entrada o la permanència s'hagi produït en immobles de titularitat pública o privada destinats a habitatge social i l'Administració o l'entitat que gestioni aquest habitatge ja l'hagi assignat a un sol·licitant.

f) Quan l'entrada a l'habitatge s'hagi produït amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.»

Article 2. Modificació del Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports.

Es fa una nova redacció dels apartats 2, 3, 5 i 6 de la disposició addicional segona del Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de mesures urgents per fer front a les situacions de vulnerabilitat social i econòmica en l'àmbit de l'habitatge i en matèria de transports, en els termes següents:

«2. La compensació consisteix en el valor mitjà que correspondria a un lloguer d'habitatge en l'entorn en què estigui l'immoble, determinat a partir dels índexs de referència del preu del lloguer d'habitatge o altres referències objectives representatives del mercat d'arrendament, més les despeses corrents de l'habitatge que acrediti haver assumit l'arrendador, pel període que hi hagi entre que s'ordini la suspensió i el moment en què l'aixequi el tribunal o fins al 31 de desembre de 2026. No obstant això, si el valor esmentat és superior a la renda que percebia l'arrendador, la compensació consisteix en la renda deixada de percebre durant el mateix període assenyalat anteriorment més les despeses corrents.

3. La sol·licitud de compensació es pot presentar fins al 31 de gener de 2027, i l'arrendador ha de formular una exposició raonada i justificada de la compensació que consideri procedent sobre la base dels criteris indicats anteriorment.»

«5. Si s'acredita la concurrència d'un perjudici econòmic en els termes que estableix l'apartat anterior, la compensació consisteix en el valor mitjà que correspondria a un lloguer d'habitatge en l'entorn en què estigui l'immoble,

determinat a partir dels índexs de referència del preu del lloguer d'habitatge o altres referències objectives representatives del mercat d'arrendament, més les despeses corrents de l'habitatge que acrediti haver assumit el propietari pel període que hi hagi entre que s'ordini la suspensió i el moment en què aquesta s'aixequi per una interlocutòria o fins al 31 de desembre de 2026.

6. La sol·licitud de compensació es pot presentar fins al 31 de gener de 2027, i el titular de l'habitatge ha de formular una exposició raonada i justificada de la compensació que consideri procedent sobre la base dels criteris indicats anteriorment.»

Article 3. Aplicació de la disposició transitòria tercera de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge.

La referència al 31 de desembre de 2025 efectuada en la disposició transitòria tercera de la Llei 12/2023, de 24 de maig, pel dret a l'habitatge, s'entén feta al 31 de desembre de 2026.

Article 4. Modificació del Reial decret 401/2021, de 8 de juny, pel qual s'aproven les mesures necessàries perquè les comunitats autònomes puguin utilitzar els recursos del Pla estatal d'habitatge 2018-2021, a fi de fer front a les compensacions que escaiguin, i pel qual s'estableix el procediment per al reconeixement de la compensació als propietaris i als arrendadors a què es refereixen els articles 1 i 1 bis del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19.

Es modifica l'article 3 del Reial decret 401/2021, de 8 de juny, pel qual s'aproven les mesures necessàries perquè les comunitats autònomes puguin utilitzar els recursos del Pla estatal d'habitatge 2018-2021, a fi de fer front a les compensacions que escaiguin, i pel qual s'estableix el procediment per al reconeixement de la compensació als propietaris i als arrendadors a què es refereixen els articles 1 i 1 bis del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, en els termes següents:

«Article 3. Procediment per a la presentació, tramitació i resolució de sol·licituds formulades pels arrendadors o propietaris dels habitatges afectats.

1. El procediment per a l'obtenció de compensacions s'ha d'iniciar a instància de part, mitjançant la sol·licitud corresponent, que es pot presentar fins al 31 de gener de 2027.

2. L'arrendador o el propietari ha de dirigir la sol·licitud a l'òrgan competent en matèria d'habitatge de la comunitat autònoma o de les ciutats de Ceuta i Melilla, que ha d'anar acompanyada d'una exposició raonada i justificada de la compensació pel període que hi hagi entre que s'ordini la suspensió extraordinària de l'article 1 del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, o bé la suspensió del llançament de l'article 1 bis del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, i el moment en què el tribunal l'aixequi o en què arribi al límit temporal del 31 de desembre de 2026, i que consideri procedent sobre la base dels criteris següents:

a) El valor mitjà que correspondria a un lloguer d'habitatge en l'entorn en què estigui l'immoble, determinat a partir dels índexs de referència del preu del lloguer d'habitatge o altres referències objectives representatives del mercat d'arrendament. Si aquest valor és superior a la renda que percebia l'arrendador, la compensació consisteix en la renda deixada de percebre.

b) Les despeses corrents de l'habitatge que acrediti haver assumit l'arrendador o el propietari, pel període que hi hagi entre que s'ordini la suspensió

i el moment en què el tribunal l'aixequi o en què arribi al límit temporal del 31 de desembre de 2026.

c) En el cas de la suspensió del llançament de l'article 1 *bis* del Reial decret llei esmentat, el propietari ha d'acreditar el perjudici econòmic que li ha ocasionat el fet que l'habitatge fos ofert en venda o arrendament abans de l'entrada a l'immoble.

3. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla han de tramitar les compensacions a arrendadors o propietaris que preveu el Reial decret llei 37/2020, de 22 de desembre, de conformitat amb el que estableixen el present Reial decret i la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

La sol·licitud, així com la resta de tràmits del procediment, s'han de dur a terme per mitjans electrònics quan el sol·licitant es trobi entre els subjectes que recull l'article 14.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre. Les persones físiques poden presentar la seva sol·licitud en qualsevol dels llocs de l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i dur a terme la resta de tràmits del procediment per mitjans no electrònics o bé exercir el seu dret a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques.

4. El termini màxim per resoldre i notificar la resolució a l'interessat és de tres mesos, si bé excepcionalment l'òrgan competent pot establir de manera motivada ampliar el termini a tres mesos més, circumstància que s'ha de notificar expressament a l'interessat. Vençut el termini màxim sense que s'hagi notificat cap resolució expressa, l'interessat la pot entendre estimada per silenci administratiu.

5. Les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla poden desenvolupar o completar aquest procediment per tal de facilitar-ne la gestió i la percepció de les compensacions per l'arrendador o el propietari.»

CAPÍTOL II

Mesures en matèria energètica

Article 5. Descomptes l'any 2026 a consumidors domèstics d'energia elèctrica vulnerables i vulnerables severes.

1. Els descomptes del bo social aplicables als consumidors domèstics d'energia elèctrica que recull l'article 6.3 del Reial decret 897/2017, de 6 d'octubre, pel qual es regula la figura del consumidor vulnerable, el bo social i altres mesures de protecció per als consumidors domèstics d'energia elèctrica, són, amb un caràcter excepcional, en el període comprès entre l'1 de gener i el 31 de desembre de 2026, els següents.

El descompte corresponent al consumidor vulnerable és del 42,5 per cent. En el cas del consumidor vulnerable sever, el descompte és del 57,5 per cent.

2. En els casos en què s'hagin emès factures per períodes que incorporin dies compresos entre el 27 de gener de 2026 i el de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les comercialitzadores de referència han d'incorporar a la següent factura que emetin després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei les quantitats per les diferències que resultin d'aplicar els descomptes del paràgraf anterior als dies esmentats.

3. Per ordre ministerial, el mes següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, s'han d'ajustar els valors unitaris del bo social elèctric per a l'any 2026, d'acord amb els descomptes que estableix aquesta norma.

Article 6. Garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors vulnerables.

L'article 83 del Reial decret llei 1/2025, de 28 de gener, pel qual s'aproven mesures urgents en matèria econòmica, de transport i de Seguretat Social, i per fer front a situacions de vulnerabilitat, queda redactat de la manera següent:

«Article 83. *Garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors vulnerables.*

La garantia de subministrament d'aigua i energia a consumidors vulnerables que estableix l'article 4 del Reial decret llei 8/2021, de 4 de maig, pel qual s'adopten mesures urgents en l'ordre sanitari, social i jurisdiccional, a aplicar després de la finalització de la vigència de l'estat d'alarma declarat pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per contenir la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, s'aplica des d'1 de gener de 2025 fins al 31 de desembre de 2026.»

CAPÍTOL III

Mesures en matèria d'ocupació

Article 7. *Mesures laborals vinculades amb el gaudi d'ajudes públiques.*

A les empreses beneficiàries de les ajudes directes que preveu aquest Reial decret llei, l'augment dels costos energètics no pot constituir una causa objectiva d'acomiadament fins al 31 de desembre de 2026. L'incompliment d'aquesta obligació comporta el reintegrament de l'ajuda rebuda. Així mateix, les empreses que s'acullin a les mesures de reducció de jornada o suspensió de contractes que regula l'article 47 de l'Estatut dels treballadors per causes relacionades amb la invasió d'Ucraïna i que es beneficiïn de suport públic no poden utilitzar aquestes causes per fer acomiadaments.

CAPÍTOL IV

Mesures de caràcter tributari

Article 8. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

La Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, queda modificada en els termes següents:

U. Amb efectes des d'1 de gener de 2025, la disposició transitòria tretzena queda redactada de la següent manera:

«Disposició transitòria tretzena. *Límits per a l'aplicació del règim simplificat i del règim especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca en els exercicis de 2016 a 2026.*

Per als exercicis de 2016 a 2026, tots dos inclusivament, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix el primer guió del número 2n i el número 3r de l'apartat dos de l'article 122, i el número 6è de l'apartat dos de l'article 124 d'aquesta Llei, queda fixada en 250.000 euros.»

Dos. Es modifica el número 2n de l'apartat onzè de l'annex, que queda redactat de la manera següent:

«2n El que assenyala el número anterior no és aplicable quan l'últim dipositant o, si s'escau, el titular del dipòsit fiscal compleixi algun dels requisits següents:

a) Tenir reconeguda la condició d'operador econòmic autoritzat d'acord amb el que estableix el Reglament (UE) 952/2013, del Parlament Europeu i del Consell, de 9 d'octubre de 2013, pel qual s'estableix el codi duaner de la Unió.

b) Tenir reconeguda la condició d'operador de confiança pel fet de complir les condicions següents:

- a') estar inscrit en el registre d'extractors,
- b') tenir un volum d'extraccions durant els 12 mesos naturals immediatament anteriors a la data de la sol·licitud de, com a mínim, 500 milions de litres de gasolines, gasoils i biocarburants destinats a ser usats com a carburant a què es refereix el paràgraf tercer de l'article 19.5è d'aquesta Llei,
- c') haver efectuat operacions com a operador a l'engròs durant els 3 anys anteriors, i
- d') complir els requisits de solvència financera que estableixen l'article 39 del Reglament (UE) 952/2013 esmentat i l'article 26 del Reglament d'execució (UE) 2015/2447 de la Comissió, de 24 de novembre de 2015.

Mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri d'Hisenda s'ha de determinar el procediment per reconèixer la condició d'operador de confiança, amb la sol·licitud corresponent que s'ha de poder presentar en el moment que el contribuent consideri que compleix els requisits, i s'ha de regular la creació i el manteniment d'un registre d'operadors de confiança.»

Article 9. Modificació del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.

S'afegeix una disposició transitòria quarta en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria quarta. *Renúncia extraordinària a la gestió dels llibres de registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i baixa extraordinària en el registre de devolució mensual per a l'any 2026.*

1. No obstant el que preveu l'article 68 *bis*, els subjectes passius poden renunciar a l'opció per la gestió electrònica dels llibres de registre a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària des de l'endemà a l'entrada en vigor del Reial decret llei 2/2026, de 3 de febrer, pel qual s'adopten mesures urgents per fer front a situacions de vulnerabilitat social, en matèria tributària i relatives als recursos dels sistemes de finançament territorial, i fins al 16 de febrer de 2026. En qualsevol cas, es consideren vàlides les renúncies efectuades el gener de 2026 durant el període de vigència del Reial decret llei 16/2025, de 23 de desembre, pel qual es prorroguen determinades mesures per fer front a situacions de vulnerabilitat social i s'adopten mesures urgents en matèria tributària i de Seguretat Social.

2. No obstant el que preveu l'article 30.8, els subjectes passius inscrits en el registre de devolució mensual poden sol·licitar-hi la baixa voluntària des de l'endemà a l'entrada en vigor del Reial decret llei 2/2026, de 3 de febrer, i fins al 16 de febrer de 2026. En qualsevol cas, es consideren vàlides les renúncies efectuades el gener de 2026 durant el període de vigència del Reial decret llei 16/2025, de 23 de desembre.»

Article 10. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

La Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, queda modificada en els termes següents:

U. Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició addicional cinquantesena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquantesena. *Deducció per obres de millora de l'eficiència energètica d'habitatges.*

1. Els contribuents es poden deduir el 20 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i fins al 31 de desembre de 2026 per les obres dutes a terme durant el període esmentat per a la reducció de la demanda de calefacció i refrigeració del seu habitatge habitual o de qualsevol altre de la seva titularitat que tingui arrendat per usar-lo com a habitatge en aquell moment o en expectativa de lloguer, sempre que, en aquest últim cas, l'habitatge es llogui abans del 31 de desembre de 2027.

A aquests efectes, s'entén únicament que s'ha reduït la demanda de calefacció i refrigeració de l'habitatge quan es redueixi almenys un 7 per cent la suma dels indicadors de demanda de calefacció i refrigeració del certificat d'eficiència energètica de l'habitatge expedit pel tècnic competent després de dur a terme les obres, respecte de l'expedit abans de l'inici d'aquestes.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en què s'expedeixi el certificat d'eficiència energètica emès després de dur a terme les obres. Quan el certificat s'expedeixi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar quantitats per aquestes obres, la deducció s'ha de practicar en aquest últim, prenent en consideració les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. En tot cas, aquest certificat s'ha d'expedir abans de l'1 de gener de 2027.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 5.000 euros anuals.

2. Els contribuents es poden deduir el 40 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i fins al 31 de desembre de 2026 per les obres dutes a terme durant el període esmentat per a la millora en el consum d'energia primària no renovable del seu habitatge habitual o de qualsevol altre de la seva titularitat que tingui arrendat per usar-lo com a habitatge en aquell moment o en expectativa de lloguer, sempre que, en aquest últim cas, l'habitatge es llogui abans del 31 de desembre de 2027.

A aquests efectes, s'entén únicament que s'ha millorat el consum d'energia primària no renovable en l'habitatge en què s'hagin dut a terme aquestes obres quan es redueixi almenys un 30 per cent l'indicador de consum d'energia primària no renovable o bé s'aconsegueixi una millora de la qualificació energètica de l'habitatge per obtenir una classe energètica "A" o "B", en la mateixa escala de qualificació, acreditat mitjançant un certificat d'eficiència energètica expedit pel tècnic competent després de la realització de les obres, respecte de l'expedit abans de l'inici d'aquestes.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en què s'expedeixi el certificat d'eficiència energètica emès després de dur a terme les obres. Quan el certificat s'expedeixi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar quantitats per aquestes obres, la deducció s'ha de practicar en aquest últim, prenent en consideració les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. En tot cas, el certificat esmentat s'ha d'expedir abans de l'1 de gener de 2027.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 7.500 euros anuals.

3. Els contribuents propietaris d'habitatges ubicats en edificis d'ús predominant residencial en què s'hagin portat a terme des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i fins al 31 de desembre de 2027 obres de rehabilitació energètica, es poden deduir el 60 per cent de les quantitats satisfetes durant el període esmentat per aquestes obres. A aquests efectes, tenen la consideració d'obres de rehabilitació energètica de l'edifici aquelles en què s'obtingui una millora de l'eficiència energètica de l'edifici en què s'ubica l'habitatge, i s'ha d'acreditar amb el certificat d'eficiència energètica de l'edifici expedit pel tècnic competent després de la realització de les obres una reducció del consum d'energia primària no renovable, referida a la certificació energètica, d'un trenta per cent com a mínim, o bé la millora de la qualificació energètica de l'edifici per obtenir una classe energètica "A" o "B", en la mateixa escala de qualificació, respecte de l'expedit abans de l'inici d'aquestes.

S'assimilen als habitatges les places de garatge i els trasters que s'hagin adquirit amb aquestes.

No donen dret a practicar aquesta deducció per les obres dutes a terme a la part de l'habitatge que estigui afecta a una activitat econòmica.

La deducció s'ha de practicar en els períodes impositius de 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026 i 2027 en relació amb les quantitats satisfetes en cadascun d'aquests, sempre que s'hagi expedit, abans de la finalització del període impositiu en què s'hagi de practicar la deducció, el certificat d'eficiència energètica esmentat. Quan el certificat s'expedeixi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar quantitats per aquestes obres, la deducció s'ha de practicar en aquest últim, prenent en consideració les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 19/2021, de 5 d'octubre, de mesures urgents per impulsar l'activitat de rehabilitació edificatòria en el context del Pla de recuperació, transformació i resiliència, i fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. En tot cas, aquest certificat s'ha d'expedir abans de l'1 de gener de 2028.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 5.000 euros anuals.

Les quantitats satisfetes no deduïdes pel fet d'excedir la base màxima anual de deducció es poden deduir, amb el mateix límit, en els quatre exercicis següents, sense que en cap cas la base acumulada de la deducció pugui excedir els 15.000 euros.

4. No donen dret a practicar les deduccions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors, quan l'obra es dugui a terme a les parts dels habitatges afectes a una activitat econòmica, places de garatge, trasters, jardins, parcs, piscines i instal·lacions esportives i altres elements anàlegs.

En cap cas, una mateixa obra duta a terme en un habitatge no dona dret a les deduccions que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors. Aquestes deduccions tampoc no són aplicables als casos en què la millora acreditada i les quanties satisfetes corresponguin a actuacions dutes a terme al conjunt de l'edifici i escaigui l'aplicació de la deducció que recull l'apartat 3 d'aquesta disposició.

La base de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2 i 3 anteriors està constituïda per les quantitats satisfetes, mitjançant una targeta de crèdit o dèbit, una transferència bancària, un xec nominatiu o l'ingrés en comptes en entitats de crèdit, a les persones o entitats que duguin a terme aquestes obres, així com a les persones o entitats que expedeixin els certificats esmentats; s'hi han de descomptar les quanties que, si s'escau, s'hagin subvencionat a través d'un programa d'ajudes públiques o hagin de ser subvencionades en virtut d'una resolució definitiva de la concessió d'aquestes ajudes. En cap cas, les quantitats satisfetes mitjançant lliuraments de diners de curs legal no donen dret a practicar la deducció.

A aquests efectes, es consideren quantitats satisfetes per les obres dutes a terme les necessàries per executar-les, incloent-hi els honoraris professionals, els costos de redacció de projectes tècnics, la direcció d'obres, el cost d'execució d'obres o instal·lacions, la inversió en equips i materials i altres despeses necessàries per al seu desenvolupament, així com l'emissió dels certificats d'eficiència energètica corresponents. En tot cas, no es consideren en les quantitats esmentades els costos relatius a la instal·lació o substitució d'equips que utilitzin combustibles d'origen fòssil.

Atès que es tracta d'obres portades a terme per una comunitat de propietaris, la quantia susceptible de formar la base de la deducció de cada contribuent a què es refereix l'apartat 3 anterior la determina el resultat d'aplicar a les quantitats satisfetes per la comunitat de propietaris, a què es refereix el paràgraf anterior, el coeficient de participació que hi tingui.

5. Els certificats d'eficiència energètica que preveuen els apartats anteriors s'han d'haver expedit i registrat d'acord amb el que disposa el Reial decret 390/2021, d'1 de juny, pel qual s'aprova el procediment bàsic per a la certificació de l'eficiència energètica dels edificis.

A l'efecte d'acreditar el compliment dels requisits exigits per a la pràctica d'aquestes deduccions, són vàlids els certificats expedits abans de l'inici de les obres sempre que no hagi transcorregut un termini de dos anys entre la data de la seva expedició i la de l'inici d'aquestes.

6. L'import d'aquestes deduccions s'ha de restar de la quota íntegra estatal després de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 68 d'aquesta Llei.»

Dos. Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició addicional cinquanta-cinquena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquanta-cinquena. *Imputació de rendes immobiliàries durant els períodes impositius de 2023, 2024 i 2025.*

En els períodes impositius de 2023, 2024 i 2025, el percentatge d'imputació de l'1,1 per cent que preveu l'article 85 d'aquesta Llei és aplicable en el cas d'immobles localitzats en municipis en què els valors cadastrals s'hagin revisat, modificat o determinat mitjançant un procediment de valoració col·lectiva de caràcter general, de conformitat amb la normativa cadastral, sempre que hagin entrat en vigor a partir de l'1 de gener de 2012.»

Tres. Amb efectes des de l'1 de gener de 2026, la disposició addicional cinquanta-vuitena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquanta-vuitena. *Deducció per l'adquisició de vehicles elèctrics "endollables" i de pila de combustible i punts de recàrrega.*

1. Els contribuents poden deduir el 15 per cent del valor d'adquisició d'un vehicle elèctric nou en qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Quan el vehicle s'adquireixi des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, i fins al 31 de desembre de 2026. En aquest cas, la deducció es practica en el període impositiu en què el vehicle sigui matriculat.

b) Quan, des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, i fins al 31 de desembre de 2026, una quantitat a compte per a la futura adquisició del vehicle que representi, almenys, el 25 per cent del valor d'adquisició d'aquest. En aquest cas, la deducció es practica en el període impositiu en què s'aboni aquesta quantitat, i s'ha d'abonar la resta i adquirir el vehicle abans que finalitzi el segon període impositiu immediatament posterior a aquell en què es va produir el pagament d'aquesta quantitat.

En tots dos casos, la base màxima de la deducció és de 20.000 euros i la constitueix el valor d'adquisició del vehicle, incloses les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, al qual s'han de descomptar les quanties que, si s'escau, s'hagin subvencionat o s'hagin de subvencionar a través d'un programa d'ajudes públiques. El contribuent pot aplicar la deducció que preveu aquest apartat per una sola compra d'algun dels vehicles que recull l'apartat 2, i ha d'optar en relació amb aquesta per l'aplicació del que disposen les lletres a) o b) anteriors.

2. Només tenen dret a aquesta deducció els vehicles que compleixin els requisits següents:

a) Els vehicles han de pertànyer a alguna de les categories següents:

1r Turismes M1: vehicles de motor amb almenys quatre rodes dissenyats i fabricats per al transport de passatgers, que tinguin, a més del seient del conductor, vuit places com a màxim.

2n Quadricicles lleugers L6e: quadricicles lleugers amb una massa en buit inferior o igual a 425 kg, sense incloure-hi la massa de les bateries, amb una velocitat màxima per construcció inferior o igual a 45 km/h i amb una potència màxima inferior o igual a 6 kW.

3r Quadricicles pesants L7e: vehicles de quatre rodes, amb una massa en ordre de marxa (sense incloure-hi el pes de les bateries) inferior o igual a 450 kg en el cas de transport de passatgers i a 600 kg en el cas de transport de mercaderies, i que no es puguin classificar com a quadricicles lleugers.

4t Motocicletes L3e, L4e, L5e: vehicles amb dues rodes, o amb tres rodes simètriques o asimètriques respecte de l'eix mitjà longitudinal del vehicle, de més

de 50 cm³ o amb una velocitat superior a 50 km/h i amb un pes brut vehicular que no excedeixi una tona.

b) Els models dels vehicles han de ser elegibles de conformitat amb la normativa estatal reguladora del programa d'ajudes públiques a la mobilitat elèctrica vigent en el moment de l'adquisició en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o en el moment en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, i complir els requisits següents:

1r Per als vehicles pertanyents a la categoria M s'exigeix la pertinença a algun dels tipus següents:

i. Vehicles elèctrics purs (BEV), propulsats totalment i exclusivament mitjançant motors elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, i que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior del vehicle, com ara la xarxa elèctrica.

ii. Vehicles elèctrics d'autonomia estesa (EREV), propulsats totalment i exclusivament mitjançant motors elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior al vehicle i que incorporen un motor de combustió interna de gasolina o gasoil per recarregar-les.

iii. Vehicles híbrids "endollables" (PHEV), propulsats totalment o parcialment mitjançant motors de combustió interna de gasolina o gasoil i elèctrics l'energia dels quals procedeix, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior al vehicle, com per exemple la xarxa elèctrica. El motor elèctric ha d'estar alimentat amb bateries carregades des d'una font d'energia externa.

iv. Vehicle elèctric de cèl·lules de combustible (FCV): vehicle elèctric que utilitza exclusivament energia elèctrica procedent d'una pila de combustible d'hidrogen embarcat.

v. Vehicle elèctric híbrid de cèl·lules de combustible (FCHV): vehicle elèctric de cèl·lules de combustible que equipa, a més, bateries elèctriques recarregables.

2n Per als vehicles pertanyents a la categoria L s'exigeix:

i. Estar propulsats exclusivament per motors elèctrics i estar homologats com a vehicles elèctrics.

ii. Les motocicletes elèctriques noves (categories L3e, L4e i L5e) susceptibles d'ajuda han de tenir bateries de liti, motor elèctric amb una potència de motor igual o superior a 3 kW i una autonomia mínima de 70 km.

c) Els vehicles no poden estar afectes a una activitat econòmica.

d) Han d'estar matriculats per primera vegada a Espanya a nom del contribuent abans del 31 de desembre de 2026, en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o abans que finalitzi el segon període impositiu immediatament posterior a aquell en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior.

e) El preu de venda del vehicle adquirit no pot superar l'import màxim que estableix, si s'escau, per a cada tipus de vehicle la normativa estatal reguladora dels programes d'ajudes públiques a la mobilitat elèctrica vigent en el moment de l'adquisició, en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o en el moment en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, calculat en tots dos supòsits en els termes que estableix la normativa esmentada.

3. Els contribuents poden deduir el 15 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2026, per a la instal·lació durant el període esmentat en un immoble de la seva propietat de sistemes de recàrrega de bateries per a vehicles elèctrics no afectes a una activitat econòmica.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 4.000 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes, mitjançant una targeta de crèdit o debit, una transferència bancària, un xec nominatiu o un ingrés en comptes d'entitats de crèdit, a les persones o a les entitats que facin la instal·lació, descomptant-hi les quanties que, si s'escau, hagin estat subvencionades a través d'un programa d'ajudes públiques. En cap cas, les quantitats satisfetes mitjançant lliuraments de diners de curs legal no donen dret a practicar la deducció.

A aquest efecte, es consideren com a quantitats satisfetes per a la instal·lació dels sistemes de recàrrega les que són necessàries per portar-la a terme, com ara la inversió en equips i materials, les despeses per instal·lar-los i les obres necessàries per desenvolupar-los.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en el qual finalitzi la instal·lació, que no pot ser posterior al 2026. Quan la instal·lació finalitzi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar les quantitats per fer-la, la deducció s'ha de practicar en aquest darrer període i s'hi han de considerar les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i es prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, i fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat. Per aplicar la deducció, cal disposar de les autoritzacions i els permisos que estableix la legislació vigent.

4. En cas que els vehicles o els sistemes de recàrrega de bateries als quals es refereixen els apartats anteriors siguin afectes a una activitat després d'adquirir-los o instal·lar-los, es perd el dret a la deducció practicada.

5. L'import d'aquestes deduccions s'ha de restar de la quota íntegra estatal després de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 68 d'aquesta Llei.

6. Reglamentàriament s'han de regular les obligacions d'informació que han de complir els concessionaris o els venedors dels vehicles».

Quatre. Amb efectes des de l'1 de gener de 2025, la disposició transitòria trenta-dosena queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-dosena. Límits per a l'aplicació del mètode d'estimació objectiva en els exercicis de 2016 a 2026.

Per als exercicis de 2016 a 2026, tots dos inclusivament, les magnituds de 150.000 i 75.000 euros a què es refereix l'apartat a') de la lletra b) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queden fixades en 250.000 i 125.000 euros, respectivament.

Així mateix, per a aquests exercicis, la magnitud de 150.000 euros a què es refereix la lletra c) de la norma 3a de l'apartat 1 de l'article 31 d'aquesta Llei queda fixada en 250.000 euros.»

Article 11. Terminis de renúncies i revocacions al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i als règims simplificat i especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit, per a l'any 2026.

1. El termini de renúncies a què es refereix l'article 33.1.a) del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, aprovat pel Reial decret 439/2007, de 30 de març, i l'article 33.2, paràgraf segon, del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, així com la revocació d'aquestes, que han de tenir efectes per a l'any 2026, és des de l'endemà de la data de publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» del present Reial decret llei i fins al 16 de febrer de 2026.

2. Les renúncies i les revocacions presentades, per a l'any 2026, als règims simplificat i especial de l'agricultura, la ramaderia i la pesca de l'impost sobre el valor afegit o al mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, durant el mes de desembre de 2025 o el gener de 2026 durant el període de vigència del Reial decret llei 16/2025, de 23 de desembre, s'entenen presentades en període hàbil. En qualsevol cas, els subjectes passius que van renunciar o van revocar les seves renúncies en les dates indicades poden modificar la seva opció en el nou termini previst a l'apartat 1.

Article 12. Exempció per danys personals en incendis forestals.

Des del 26 d'agost de 2025, estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques les ajudes per danys personals a què es refereix l'Acord del Consell de Ministres de 26 d'agost de 2025 pel qual es declara «zona afectada greument per una emergència de protecció civil» el territori afectat com a conseqüència dels incendis forestals i altres emergències de protecció civil esdevingudes entre el 23 de juny i el 25 d'agost de 2025.

Article 13. Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.

La Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, queda redactada en els termes següents:

U. Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 2025, la disposició adicional dissetena queda redactada de la manera següent:

«Disposició adicional dissetena. *Llibertat d'amortització en inversions que utilitzin energia procedent de fonts renovables.*

1. Les inversions en instal·lacions destinades a l'autoconsum d'energia elèctrica que utilitzin energia procedent de fonts renovables d'acord amb el que defineix el Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica, així com les instal·lacions per a ús tèrmic de consum propi que utilitzin energia procedent de fonts renovables, que substitueixin instal·lacions que utilitzin energia procedent de fonts no renovables fòssils i que siguin posades a disposició del contribuent a partir de l'entrada en vigor del Reial decret llei 18/2022, de 18 d'octubre, pel qual s'aproven mesures de reforç de la protecció dels consumidors d'energia i de contribució a la reducció del consum de gas natural en aplicació del «Pla + seguretat per a la teva energia (+SE)», així com mesures en matèria de retribucions del personal al servei del sector públic i de protecció de les persones

treballadores agràries eventuais afectades per la sequera, i entrin funcionament el 2023, el 2024, el 2025 i el 2026, es poden amortitzar lliurement en els períodes impositius:

- a) Que s'iniciïn o concloguin el 2023, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2023.
- b) Que s'iniciïn o concloguin el 2024, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2024.
- c) Que s'iniciïn o concloguin el 2025, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2025.
- d) Que s'iniciïn o concloguin el 2026, quan l'entrada en funcionament dels elements a què es refereix aquest apartat es produeixi el 2026.

El que estableix aquest apartat té la condició que, durant els 24 mesos següents a la data d'inici del període impositiu en què els elements adquirits entrin en funcionament, la plantilla mitjana total de l'entitat es mantingui respecte de la plantilla mitjana dels dotze mesos anteriors.

Els edificis no es poden acollir a la llibertat d'amortització que regula aquesta disposició.

La quantia màxima de la inversió que es pot beneficiar del règim de llibertat d'amortització és de 500.000 euros.

Per calcular la plantilla mitjana total de l'entitat, s'han de considerar les persones ocupades, en els termes que disposi la legislació laboral, tenint en compte la jornada contractada en relació amb la jornada completa.

2. Als efectes d'aquesta disposició, es considera energia renovable la procedent de fonts renovables no fòssils, és a dir, energia eòlica, energia solar (solar tèrmica i solar fotovoltaica) i energia geotèrmica, energia ambient, energia mareomotriu, energia undimotriu i altres tipus d'energia oceànica, energia hidràulica i energia procedent de biomassa, gasos d'abocador, gasos de plantes de depuració i biogàs, tal com es defineixen a la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2018, relativa al foment de l'ús d'energia procedent de fonts renovables.

En el cas de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica, només es considera energia renovable la que procedeixi d'instal·lacions de la categoria b) de l'article 2.1 del Reial decret 413/2014, de 6 de juny, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica a partir de fonts d'energia renovables, cogeneració i residus.

3. En el cas de les instal·lacions que utilitzin bombes de calor accionades elèctricament, només es considera energia renovable el seu ús per a la calor a partir d'un rendiment de factor estacional (SCOPnet) de 2,5 d'acord amb la Decisió 2013/114/UE de la Comissió, d'1 de març de 2013, per la qual s'estableixen les directrius per al càlcul pels estats membres de l'energia renovable procedent de les bombes de calor de diferents tecnologies, de conformitat amb el que disposa l'article 5 de la Directiva 2009/28/CE del Parlament Europeu i del Consell.

En cas que aquestes bombes s'usin per al fred, només es considera que produeixen energia renovable quan el sistema de refrigeració funcioni per damunt del requisit d'eficiència mínim expressat com a factor de rendiment estacional primari i aquest sigui almenys 1,4 (SPFplow), de conformitat amb el que disposa el Reglament delegat (UE) 2022/759 de la Comissió, de 14 de desembre de 2021, pel qual es modifica l'annex VII de la Directiva (UE) 2018/2001 del Parlament Europeu i del Consell respecte a una metodologia per calcular la quantitat d'energies renovables utilitzada per a la refrigeració i els sistemes urbans de refrigeració.

4. En el cas dels sistemes de generació d'energia renovable tèrmica (calor i fred) per a la climatització o la generació d'aigua calenta sanitària, únicament

s'entén que s'ha millorat el consum d'energia primària no renovable quan es redueixi almenys un 30 per cent l'indicador de consum d'energia primària no renovable, o bé s'aconsegueixi una millora de la qualificació energètica de les instal·lacions per obtenir una classe energètica "A" o "B", en la mateixa escala de qualificació.

5. No es poden acollir a la llibertat d'amortització a què es refereix aquesta disposició les instal·lacions que tinguin caràcter obligatori en virtut de la normativa del Codi tècnic de l'edificació, aprovat pel Reial decret 314/2006, de 17 de març, llevat que la instal·lació tingui una potència nominal superior a la mínima exigida, cas en què pot ser objecte de la llibertat d'amortització la part del cost de la instal·lació proporcional a la potència instal·lada per damunt d'aquest mínim exigít.

6. Per a l'aplicació de la llibertat d'amortització que regula aquesta disposició, els contribuents han d'estar en possessió, segons que correspongui, de la documentació següent que acrediti que la inversió utilitza energia procedent de fonts renovables:

a) En el cas de la generació d'energia elèctrica, l'autorització d'explotació i, en el cas de les instal·lacions amb excedents, l'acreditació de la inscripció en el Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica (RAIPREE) o, en el cas de les instal·lacions de menys de 100 kW, el certificat d'instal·lacions elèctriques (CIE) d'acord amb el Reglament electrotècnic de baixa tensió, de conformitat amb el que estableix el Reial decret 244/2019, de 5 d'abril, pel qual es regulen les condicions administratives, tècniques i econòmiques de l'autoconsum d'energia elèctrica.

b) En el cas dels sistemes de producció de gasos renovables (biogàs, biometà, hidrogen renovable), l'acreditació d'inscripció en el Registre d'instal·lacions de producció de gas procedent de fonts renovables que regula l'article 19 del Reial decret 376/2022, de 17 de maig, pel qual es regulen els criteris de sostenibilitat i de reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle dels biocarburants, biolíquids i combustibles de biomassa, així com el sistema de garanties d'origen dels gasos renovables.

c) En el cas dels sistemes de generació d'energia renovable tèrmica (calor i fred) industrial o de procés, l'acreditació de la inscripció en registre o l'informe de l'òrgan competent a la comunitat autònoma.

d) En el cas dels sistemes de generació d'energia renovable tèrmica (calor i fred) per a la climatització o la generació d'aigua calenta sanitària, el certificat d'eficiència energètica expedit pel tècnic competent després de la realització de les inversions, que indiqui la incorporació d'aquests sistemes respecte del certificat expedit abans de l'inici d'aquestes.

7. En el supòsit que s'incompleixi l'obligació de manteniment de la plantilla en els termes que estableix l'apartat 1 d'aquesta disposició, s'ha de procedir a ingressar la quota íntegra que hagi correspost a la quantitat deduïda en excés més els interessos de demora corresponents. L'ingrés de la quota íntegra i dels interessos de demora s'ha d'efectuar conjuntament amb l'autoliquidació corresponent al període impositiu en què s'hagi incomplert l'obligació.

8. Les entitats a les quals, d'acord amb el que estableix l'article 101 d'aquesta Llei, els siguin aplicables els incentius fiscals per a les empreses de dimensió reduïda que preveu el capítol XI del títol VII d'aquesta Llei poden optar entre aplicar el règim de llibertat d'amortització que preveu l'article 102 d'aquesta Llei o aplicar el règim de llibertat d'amortització que regula aquesta disposició.»

Dos. Amb efectes per als períodes impositius que, iniciats a partir de l'1 de gener de 2025, no hagin conclòs a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la disposició addicional divuitena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional divuitena. *Llibertat d'amortització en determinats vehicles i en noves infraestructures de recàrrega.*

1. Les inversions en vehicles nous FCV, FCHV, BEV, REEV o PHEV, segons la definició de l'annex II del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, afectes a activitats econòmiques i que entrin en funcionament en els períodes impositius que s'iniciïn en els anys 2024, 2025 i 2026, es poden amortitzar lliurement.

2. Les inversions en noves infraestructures de recàrrega de vehicles elèctrics, de potència normal o d'alta potència, en els termes que defineix l'article 2 del Reglament (UE) 2023/1804 del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de setembre de 2023, relatiu a la implantació d'una infraestructura per als combustibles alternatius, i pel qual es deroga la Directiva 2014/94/UE, afectes a activitats econòmiques, i que entrin en funcionament en els períodes impositius que s'iniciïn els anys 2024, 2025 i 2026, es poden amortitzar lliurement.

3. Per a l'aplicació de la llibertat d'amortització que regula l'apartat anterior, s'exigeix el compliment dels requisits següents:

a) Aportació de la documentació tècnica preceptiva, segons les característiques de la instal·lació, en forma de projecte o memòria, que preveu el Reial decret 842/2002, de 2 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament electrotècnic per a baixa tensió, elaborada per l'instal·lador autoritzat degudament registrat en el Registre integrat industrial, que regulen el títol IV de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i la seva normativa reglamentària de desplegament.

b) Obtenció del certificat d'instal·lació elèctrica diligenciat per la comunitat autònoma competent.»

Article 14. Extensió de la línia d'ajudes directes de l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents de resposta davant dels danys causats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

1. Són beneficiàries de les ajudes directes que preveu l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, pel qual s'adopten mesures urgents de resposta davant dels danys causats per la depressió aïllada en nivells alts (DANA) en diferents municipis entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024, les comunitats de béns i altres entitats sense personalitat jurídica, sempre que es trobin en la situació que descriu l'apartat 1 de l'article esmentat, estiguin donades d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors amb data 28 d'octubre de 2024 i els socis, hereus comuns o partícips de les quals hagin presentat les declaracions o autoliquidacions corresponents a l'exercici de 2023 de l'IRPF incloent-hi el resultat de les activitats econòmiques dutes a terme amb ingressos declarats, o, en cas que s'hagin donat d'alta en el cens esmentat en l'exercici de 2024 i hagin iniciat l'activitat abans del 28 d'octubre de 2024, que s'hagin presentat les declaracions o autoliquidacions corresponents a l'exercici de 2024 incloent-hi el resultat de les activitats econòmiques dutes a terme amb ingressos declarats.

2. La concessió d'aquesta ajuda té la condició que el beneficiari continuï d'alta en el cens d'empresaris, professionals i retenidors en data 30 de juny de 2025.

3. L'import de les ajudes es determina en funció del volum d'operacions de l'exercici de 2023, declarat o comprovat per l'Administració en el marc de l'impost sobre el valor afegit o, si no n'hi ha, l'import net de la xifra de negocis, aplicant-hi els imports que preveu per a les persones jurídiques l'article 11.3 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre.

4. A aquestes ajudes hi és aplicable el que preveuen els apartats 4 a 13 de l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, en el que no regula expressament aquest article.

El formulari de sol·licitud es pot presentar fins a l'11 de març de 2026. No obstant això, no han de presentar aquest formulari les entitats que hagin presentat el formulari habilitat per a les ajudes que preveu l'article 11 del Reial decret llei 6/2024, de 5 de novembre, sempre que l'administració competent no hagi dictat la resolució estimatòria en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

L'ajuda aprovada s'ha d'abonar mitjançant transferència bancària, i s'entén notificat l'acord de concessió per la recepció de la transferència.

Article 15. Exempció en l'impost sobre la renda de les persones físiques i en l'impost sobre societats de determinades ajudes concedides per la Comunitat Valenciana.

Amb efectes des del 29 d'octubre de 2024, és aplicable el que estableixen la disposició addicional cinquena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, i la disposició addicional tercera de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, a les ajudes concedides en virtut del que disposa el Decret 172/2024, de 26 de novembre, del Consell, pel qual s'aproven les bases reguladores i el procediment de concessió directa d'ajudes urgents dirigides a facilitar el manteniment de l'ocupació i la reactivació econòmica de les empreses que hagin patit danys pel temporal de vent i pluges iniciat el 29 d'octubre de 2024 a la Comunitat Valenciana, i el Decret 176/2024, de 3 de desembre, del Consell, pel qual s'aproven les bases reguladores de les ajudes urgents dirigides a les persones treballadores autònomes de les zones de la Comunitat Valenciana afectades per la DANA.

CAPÍTOL V

Mesures de finançament territorial

Secció 1a Comunitats autònomes

Article 16. Lliuraments a compte de comunitats autònomes el 2026 en situació de pròrroga pressupostària.

1. Des de l'1 de gener de 2026 fins a l'aprovació de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2026, als efectes del que disposen els articles 11.2 i 12 a 20 de la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, el càlcul dels lliuraments a compte dels recursos subjectes a liquidació en situació de pròrroga pressupostària té com a base les previsions d'ingressos tributaris previs a la cessió a les administracions territorials que conté l'article 1 del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, pel qual s'adopten mesures relatives als recursos dels sistemes de finançament territorial.

2. Per finançar l'import dels lliuraments a compte dels recursos subjectes a liquidació del sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia, calculat de conformitat amb el que recull l'apartat anterior, es concedeixen suplements de crèdit en el pressupost vigent a 1 de gener de 2026 en el concepte 451 «Fons de suficiència global» del programa 941M «Transferències a comunitats autònomes per participació en els ingressos de l'Estat» en

els següents serveis de la secció 38 «Sistemes de finançament d'ens territorials» per les quantitats que s'indiquen:

Aplicació pressupostària	Denominació	Import (milers d'euros)
38.02.941M.451	Fons de suficiència global: Catalunya.	206.806,22
38.03.941M.451	Fons de suficiència global: Galícia.	138.348,48
38.04.941M.451	Fons de suficiència global: Andalusia.	115.038,18
38.05.941M.451	Fons de suficiència global: Principat d'Astúries.	42.740,43
38.06.941M.451	Fons de suficiència global: Cantàbria.	112.581,88
38.07.941M.451	Fons de suficiència global: La Rioja.	48.752,40
38.10.941M.451	Fons de suficiència global: Aragó.	63.532,85
38.11.941M.451	Fons de suficiència global: Castella-la Manxa.	18.136,71
38.12.941M.451	Fons de suficiència global: Canàries.	17.100,95
38.14.941M.451	Fons de suficiència global: Extremadura.	102.220,37
38.17.941M.451	Fons de suficiència global: Castella i Lleó.	99.417,14
38.18.941M.451	Fons de suficiència global: Melilla.	6.503,31
38.19.941M.451	Fons de suficiència global: Ceuta.	8.121,79

Així mateix, per finançar l'import dels lliuraments a compte de l'aportació de l'Estat al Fons de garantia, es concedeix un suplement de crèdit per una quantitat de 2.107.993,50 milers d'euros en el concepte 453 «Aportació de l'Estat al Fons de garantia», del programa 941M «Transferències a comunitats autònomes per la participació en els ingressos de l'Estat», del servei 20 «Secretaria General de Finançament Autonòmic i Local. Diverses CA», de la secció 38 «Sistemes de finançament d'ens territorials».

Article 17. Règim d'endeutament autonòmic.

1. L'adhesió de les comunitats autònomes al Fons de finançament a comunitats autònomes s'efectua en el compartiment Facilitat financera quan es constati la impossibilitat de verificació del compliment dels objectius individuals d'estabilitat pressupostària i de deute públic en els informes que preveuen els apartats tres i quatre de l'article 17 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, sempre que el seu període mitjà de pagament a proveïdors, d'acord amb les dades publicades a la central d'informació econòmicofinancera de les administracions públiques, no superi en més de trenta dies el termini màxim que preveu la normativa sobre morositat durant dos mesos consecutius a comptar de l'actualització del seu pla de tresoreria, d'acord amb el que preveu l'article 18.4 de la Llei orgànica esmentada.

Les disposicions del compartiment Facilitat financera per atendre les necessitats que preveuen els apartats e) i f) de l'article 16 del Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, s'han d'ajustar a un calendari per trams i s'han de desemborsar a favor de les comunitats autònomes adherides, a través de l'Institut de Crèdit Oficial, sense que hi sigui aplicable l'article 18.3 *in fine* del Reial decret llei esmentat. No obstant això, aquestes necessitats es poden abonar en els termes que disposi la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

2. Igualment, les autoritzacions que preveu l'article 20.1 de la Llei orgànica 2/2012, de 27 d'abril, no són preceptives quan no s'hagi pogut verificar el compliment dels objectius individuals d'estabilitat pressupostària i de deute públic.

Excepcionalment, no és aplicable l'article 14, apartat dos, de la Llei orgànica 8/1980, de 22 de setembre, de finançament de les comunitats autònomes, quan, com a conseqüència de les circumstàncies econòmiques, se sol·liciti una autorització a l'Estat per concertar operacions de crèdit per un termini superior a un any, sempre que l'Estat aprecii que aquestes circumstàncies fan necessari el recurs a l'endeutament a llarg termini. L'autorització es pot fer de manera gradual per trams.

En tot cas, les autoritzacions d'endeutament de l'Estat i les assignacions que s'estableixin a càrrec dels mecanismes addicionals de finançament han de ser coherents amb el nivell d'endeutament permès per la normativa d'estabilitat pressupostària.

3. Excepcionalment, el 2026, l'Estat pot autoritzar la Comunitat Valenciana per formalitzar noves operacions d'endeutament a llarg termini o assignar recursos a càrrec dels mecanismes addde finançament, suplementaris dels que preveu el Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre, per cobrir les necessitats de finançament corresponents a les despeses extraordinàries executades per la comunitat autònoma esmentada en resposta a la situació d'emergència derivada de la depressió aïllada en nivells alts (DANA) entre el 28 d'octubre i el 4 de novembre de 2024.

A aquests efectes, el finançament assignat a càrrec dels mecanismes extraordinaris de finançament per cobrir aquestes despeses extraordinàries es considera inclòs dins de l'àmbit objectiu del Fons de finançament a comunitats autònomes, addicional a les que preveu l'article 16 del Reial decret llei 17/2014, de 26 de desembre. L'endeutament autoritzat o assignat de conformitat amb el paràgraf anterior s'ha de tenir en compte als efectes de l'objectiu de deute.

4. En virtut del seu règim foral, l'aplicació a la Comunitat Autònoma del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra del que disposen els apartats anteriors s'entén sense perjudici del que disposen les lleis del Concert econòmic i del Conveni econòmic.

5. Es continua aplicant el calendari vigent de reintegraments de l'ajornament de les liquidacions del sistema de finançament autonòmic dels anys 2008 i 2009, sense que sigui aplicable el que disposen els apartats vuit, nou i deu de la disposició addicional trenta-sisena de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, quan no s'hagi pogut verificar el compliment dels objectius individuals d'estabilitat pressupostària.

Secció 2a Entitats locals

Article 18. Lliuraments a compte d'entitats locals en situació de pròrroga pressupostària.

1. Als efectes del càlcul dels lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat dels components de finançament que regulen les seccions 3a i 5a del capítol I, «Entitats locals», del títol VII, «Dels ens territorials», de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, s'aplica el mateix índex provisional d'evolució dels ingressos tributaris de l'Estat entre l'any 2004 i l'any 2025, que va resultar de l'aplicació del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny.

Els lliuraments a compte, per a tots els conceptes de finançament, han de ser d'importos idèntics als que han resultat del Reial decret llei 6/2025, de 17 de juny, per als lliuraments a compte del 2025.

El que disposa aquest apartat s'aplica als lliuraments que efectuï l'Administració General de l'Estat a favor de les entitats locals corresponents als lliuraments a compte del 2026 dels mesos posteriors al de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. Als efectes de la informació que han de subministrar les corporacions locals relativa a l'esforç fiscal que estableix l'article 116 de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, les certificacions corresponents s'han de referir a l'any 2024 i s'han de subministrar als òrgans competents abans del 30 de juny de 2026, en la forma en què aquests determinin.

3. La referència a l'any 2023 que inclou l'article 114 de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2023, s'ha de considerar efectuada al 2026.

4. Per finançar els lliuraments a compte de la participació de les entitats locals en els tributs de l'Estat, determinats d'acord amb el que disposa aquest article, es concedeixen suplements de crèdit en el pressupost vigent a 1 de gener de 2026 en els següents conceptes del programa 942M «Transferències a entitats locals per la participació en els ingressos de l'Estat» del servei 21 «Secretaria General de Finançament Autonòmic i Local. Entitats locals» de la secció 38 «Sistemes de finançament d'ens territorials» pels imports que s'indiquen:

Aplicació pressupostària	Denominació	Import (milers d'euros)
38.21.942M.46001	Lliuraments a compte a favor dels municipis no inclosos en el model de cessió per la seva participació en els conceptes tributaris dels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes.	960.347,36
38.21.942M.46002	Lliuraments a compte a favor dels municipis per la seva participació en els conceptes tributaris dels capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes. Fons complementari de finançament.	1.582.330,14
38.21.942M.46101	Lliuraments a compte a les diputacions i als cabildos insulars per la seva participació en els ingressos dels capítols I i II del pressupost de l'Estat per recursos no susceptibles de cessió a les comunitats autònomes.	1.237.977,55

Disposició addicional primera. *Suspensió de la causa de dissolució per pèrdues.*

1. Només a l'efecte de determinar la concurrència de la causa de dissolució que preveu l'article 363.1.e) del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, no es prenen en consideració les pèrdues dels exercicis de 2020 i 2021 fins al tancament de l'exercici que s'iniciï l'any 2026.

Si, excloses les pèrdues dels anys 2020 i 2021 en els termes que assenyala el paràgraf anterior, en el resultat de l'exercici de 2022, 2023, 2024, 2025 o 2026 s'aprecien pèrdues que deixin reduït el patrimoni net a una quantitat inferior a la meitat del capital social, els administradors poden convocar o qualsevol soci pot sol·licitar, en el termini de dos mesos a comptar del tancament de l'exercici, de conformitat amb l'article 365 de la Llei esmentada, la celebració d'una junta per procedir a la dissolució de la societat, a menys que s'augmenti o es redueixi el capital en la mesura suficient.

2. Els administradors de la societat que, en entrar en vigor aquest Reial decret llei, ja hagin formulat els comptes anuals, l'informe de gestió, que ha d'incloure, quan escaigui, l'estat d'informació no financera, i la proposta d'aplicació del resultat, així com, si s'escau, els comptes i l'informe de gestió consolidats corresponents a l'exercici 2025, poden reformular-los en el termini màxim d'un mes, a comptar de l'entrada en vigor esmentada, prenent en consideració el que estableix l'apartat anterior.

En aquest cas, per aprovar els comptes de l'exercici 2025, la junta general s'ha de reunir dins dels tres mesos següents a la nova formulació.

Si la convocatòria de la junta general per aprovar els comptes de l'exercici 2025 s'ha publicat abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i no s'ha celebrat en aquest moment, l'òrgan d'administració pot modificar el lloc, la data i l'hora previstos per celebrar la junta o revocar l'acord de convocatòria amb una antelació mínima de setanta-dues hores, bé pels procediments de convocatòria que preveuen els estatuts, bé mitjançant un anunci publicat a la pàgina web de la societat o, si la societat no en té, en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil». En cas de revocació de l'acord de convocatòria, l'òrgan d'administració ha d'efectuar una nova convocatòria dins del mes següent a la nova formulació dels comptes.

Disposició addicional segona. *No exigibilitat de devolució d'ingressos indeguts per les quotes nacionals de telefonia mòbil tornades o que es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil.*

Amb vigència indefinida, la compensació i el reintegrament a què fan referència els paràgrafs 1 i 2 de l'apartat quatre «Rectificació de distribucions efectuades i devolució d'ingressos indeguts», de la regla 17a «Exacció i distribució de quotes», de la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques aprovada pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, no són procedents respecte a les quotes nacionals dels serveis de telefonia mòbil que hagin pogut percebre en excés els municipis i les diputacions provincials, els consells i cabildos insulars, i que, com a conseqüència de sentències judicials fermes, s'hagin tornat o es tornin per part de l'Estat a les companyies de telefonia mòbil.

Disposició addicional tercera. *Valor de la taxa de retribució financera per a l'activitat de producció en els sistemes elèctrics no peninsulars amb règim retributiu addicional per al tercer període regulador de 2026-2031.*

La taxa de retribució financera de l'activitat de producció en els sistemes elèctrics no peninsulars amb un règim retributiu addicional en el tercer període regulador és el 6,58 %, d'acord amb el que preveuen l'article 14.4 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, i els articles 21 i 28 del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars.

Disposició addicional quarta. *Termini per a l'aprovació de l'ordre per la qual es revisen els paràmetres retributius de les instal·lacions de producció d'energia elèctrica en els sistemes elèctrics no peninsulars amb règim retributiu addicional aplicable al tercer període regulador.*

Excepcionalment, per al període regulador que comença l'1 de gener de 2026, el termini per a l'aprovació de l'ordre ministerial que preveu l'article 21 del Reial decret 738/2015, de 31 de juliol, pel qual es regula l'activitat de producció d'energia elèctrica i el procediment de despatx en els sistemes elèctrics dels territoris no peninsulars, finalitza el 28 de febrer de 2026.

Els paràmetres retributius resultants de la revisió esmentada són aplicables des de l'inici del període regulador. Fins a l'aprovació de l'ordre esmentada, s'ha de procedir a liquidar a les instal·lacions les quantitats meritades a compte, d'acord amb la retribució que anaven percebent. Una vegada aprovada l'ordre abans esmentada, s'han de liquidar les aplicacions de pagament o, si s'escau, els drets de cobrament que siguin aplicables a càrrec de la liquidació següent.

Disposició addicional cinquena. *Anàlisi dels sobre costos de generació i de les condicions de subministrament elèctric en els territoris no peninsulars.*

Amb un caràcter periòdic i, en tot cas, en cada semiperíode regulador, la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ha de fer una avaluació dels costos de generació en els territoris no peninsulars, així com de les condicions i dels preus de subministrament elèctric per als consumidors en aquests territoris. Aquesta avaluació periòdica ha d'incloure propostes reguladores encaminades a garantir el subministrament elèctric en aquests sistemes al mínim cost i al compliment dels objectius de descarbonització establerts pel Govern i per les comunitats autònomes per a aquests territoris.

Disposició transitòria única. *Procediments de desnonament o llançament suspesos.*

Els procediments de desnonament o llançament que estiguin suspesos en data 27 de gener de 2026, de conformitat amb el que preveuen els articles 1 i 1 bis del Reial decret llei 11/2020, de 31 de març, pel qual s'adopten mesures urgents complementàries en l'àmbit social i econòmic per fer front a la COVID-19, han de continuar suspesos d'acord amb el que preveu aquest Reial decret llei, sense necessitat de fer una nova sol·licitud.

Disposició final primera. *Títols competencials.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableixen les regles 1a, 6a, 7a, 13a, 14a i 25a de l'article 149.1 de la Constitució espanyola, que atribueixen a l'Estat, respectivament, les competències exclusives per a la regulació de les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i en el compliment dels deures constitucionals, i en matèria de legislació mercantil; legislació processal, sense perjudici de les especialitats necessàries que en aquest ordre es derivin de les particularitats del dret substantiu de les comunitats autònomes; legislació laboral, sense perjudici de la seva execució pels òrgans de les comunitats autònomes; bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, hisenda general i deute de l'Estat, i bases del règim miner i energètic.

Disposició final segona. *Salvaguarda de rang de disposicions reglamentàries.*

Les previsions incloses en normes reglamentàries que són objecte de modificació per aquest Reial decret llei poden ser modificades per normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren.

Disposició final tercera. *Facultats de desplegament.*

El Govern i les persones titulars dels diferents departaments ministerials, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3 de febrer de 2026.

FELIPE R.

El president del Govern,
per suplència (article 13.1 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre),
la vicepresidenta primera del Govern i ministra d'Hisenda,
MARÍA JESÚS MONTERO CUADRADO